

ORIZONTURI MARINE

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

ORIZONTURI MARINE
NR. 2/2021
NOIEMBRIE 2021

ISSN 1842-5798
Anul XV, Nr. 2 (27), 2021
Serie veche: 1968-1989.
Începând din 2006, serie nouă.

**ACADEMIA NAVALĂ
„MIRCEA CEL BĂTRÂN”**

Str. Fulgerului, Nr. 1, 900218
Constanța, România
Tel./Fax: 0241-643096
orizonturimarine@anmb.ro
www.anmb.ro

CONSTANȚA 2021

C U P R I N S

CALEIDOSCOP

4-7 *Academia în imagini. Aspekte*

UNIVERSITAR

8-9 *Mesajul Comandantului (Rectorului)
Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”
cu ocazia deschiderii anului universitar 2021-2022*

EDITORIAL

10 *Şanticul moral al zilelor noastre*

15 ANI DE ORIZONTURI MARINE, Serie nouă

11-17 *Retrospectiv. Opinii*

ACTUALITATE

18-19 *Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.
Educație de 149 de ani. STD. SG. ALIN MOCANU*
20-21 *Festivitatea de deschidere a noului an
universitar, STD. CAP. CĂTĂLINA SOLTAN*
22-23 *Ziua Internațională a Mării Negre
STD. SG. SORINA ANTOCHE*

ETAPE ALE VIEȚII

24-25 *De ce am ales Academia Navală?
STD. MARIA POSTOLACHI*
26-27 *Educația ocupă un rol vital
ASP. SORINA BĂCANU*
28 *Uităm să ne bucurăm cu adevărat
ING. DIANA BACIU*
29 *Fiecare zi venea cu ceva nou
STD. DENISIA AMATEESEI*

30-31 *O situație care mă onorează
STD. PLT. ADJ. ANA CRISTINA GEICĂ*

32-33 *Gradatul trebuie să fie un model
de pregătire, ASP. SABIN LAZĂR – interviu
Trebui să îți placă
COL. (R) MIHAI ACORNICESEI – interviu*

34-37 *Pământului românesc i-am jurat credință
COL. (R) MIHAI ACORNICESEI – interviu*
38-39 *Jurământul militar. Aspekte în imagini
STD. LIA PASCARU*

40-41 *Jurământul militar. Aspekte în imagini
STD. LIA PASCARU*

NAVA ȘCOALĂ „MIRCEA”

42-43 *Sumarul rubricii*
44-45 *Și noi avem multe de învățat de la ei
CDOR. MIRCEA TÎRHOACĂ – interviu*
46-47 *Cu demnitate și nobelețe
CPT. ANDRA NEDELCU*
48-49 *În largul nemărginit al mării
STD. SG. MAJ. CRISTINA COSTEA*
50-53 *File de jurnal, STD. SG. ANASTASIA SCRIPCARIU*

ERASMUS+

54-55 *Aspecte ale rubricii*
56-57 *Un fenomen care schimbă vieții
LT. CDOR. MARIUS CUCU – interviu*
58-59 *Să descoperi o mentalitate diferită
STD. PLT. MAJ. AURELIAN DASCĂLU*
60 *Nu ratați oportunitatea de a interacționa
STD. SG. VLAD ABICULESEI*
61 *Un drum cu siguranță nou
STD. SG. VALENTIN DAN*
62-63 *Erasmus în cifre*

EDUCAȚIE

64-65 *O limbă de circulație internațională este
obligatoare, CONF. UNIV. DR. DELIA LUNGU*
66-67 *Procesul de admitere în Academia Navală
„Mircea cel Bătrân” – 2021
CDOR. MARIUS BUCUR*

FOȘTIILOR NOȘTRI ELEVI

68-69 *Post-lemism. Despre rubrică*
70-72 *Între timp, s-a adaptat și instituționalizat
PROF. RADU CIUMAȘU*
73-75 *Am văzut cum fiecare provocare îi ajuta să
crească, PROF. CAMELIA TOBĂ*

POST-PANDEMIC

76-77 *Ce se întâmplă cu studentul?
PSIHOLOG GHERGHINA ALEXE – interviu*
78-79 *Muzica navigației sau navigația prin muzică
STD. ALEX IULIAN ONOFREI*

SPORT

80-81 *Să dea dovadă de fair-play
ASP. GEORGE Moșoiu – interviu*

CULTURĂ

82-83 *„Crima, bat-o vina!”
ASP. TEODOR PATRICHI – interviu*
84-85 *Despre filmul românesc de azi
STD. SG. ALIN MOCANU*
86-87 *Poezie
Recenzie*
88 *Desen*
89-91 *Fotografie*
92-93

Caleidoscop

NS MIRCEA

Studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” din anul al II-lea de studii, în timpul marșului de instrucție la bordul NS „Mircea”, alături de echipajul velierului.

IN MEMORIAM

Conducerea instituției participând, alături de personalul Academiei, la evenimentul prilejuit de Ziua Eroilor. Aspect din cadrul ceremoniului religios.

26 IUNIE 2021

Ziua Drapelului Național al României, marcată de studenți Academiei reuniți pe platoul instituției, sâmbătă, 26 iunie. În imagine, studenți din anul I arborând drapelul național.

ACADEMIA ÎN IMAGINI

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Caleidoscop

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân” / Forțele Navale Române

INTERNAȚIONAL

Pentru prima dată, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” găzduiește studenți militari din țările partenere în cadrul unei mobilități de studiu pe durata unui întreg semestru.

ABSOLVIRE

Aspect de la festivitatea de acordare a primului grad de ofițer absolvenților promoției „Regele Mihai I -100”.

UNIVERSITAR

Andreea Monica Tănase, studenta secției militare admisă cu cea mai mare medie, înaintea discursului rostit cu ocazia festivității de deschidere a anului universitar 2021 - 2022.

Universitar

MESAJUL COMANDANTULUI (RECTORULUI)

ACADEMIEI NAVALE „MIRCEA CEL BĂTRÂN”,
CU PRILEJUL DESCHIDERII ANULUI UNIVERSITAR
2021 – 2022

Stimate Domnule Contraamiral Mihai Panait, Șeful SMFN,
Distanți invitați, prieteni ai Academiei Navale,
Doamnelor și domnilor profesori,
Dragi studenți și părinți,
Dear guests,

Îată-ne astăzi împreună la un nou început de drum! Îmi exprim speranța că deschiderea anului universitar 2021 – 2022 ne găsește pe toți sănătoși și gata pentru o nouă provocare în parcursul nostru profesional. Pentru noi, cei din familia Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, fiecare început de an stă sub semnul planurilor îndrăznețe, al proiectelor inovatoare și al dorinței de creștere a standardelor educaționale.

Pornim anul acesta la drum cu un efectiv de 1411 studenți militari și civili la studiile universitare de licență și 362 de studenți înscriși la programele de masterat. De asemenea, în premieră, anul acesta avem alături de noi la deschiderea oficială studenți militari și civili din Polonia, Lituania și Bulgaria, studenți care vor învăța în primul semestru în instituția noastră, în baza proiectului Erasmus+ aflat în derulare.

Tuturor vă urez „Bun venit!”

Welcome to everybody!

Cu siguranță că emoțiile cele mai mari le au studenții din anul I, iar noi, toți cei din jurul lor, studenții din anii II, III și IV, studenții masteranzi, cadrele didactice și instructorii,

avem misiunea de a-i integra cât mai repede și cât mai bine în echipă. Regulile de bază ale vieții în Academia Navală nu sunt multe, dar sunt foarte bine definite: rigoare, responsabilitate și dorință de a performa.

SUNTEM INSTITUȚIA DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR LA CARE SE FORMEAZĂ OFIȚERII PENTRU FORȚELE NAVALE ROMÂNE, POLIȚIA DE FRONTIERĂ și SPECIALIȘTII PENTRU INDUSTRIA MARITIMĂ, STATUT CARE NE ÎNDREPTĂȘTE SĂ NE STABILIM STANDARDE ÎNALTE DE PREGĂTIRE.

Absolvenții noștri participă în numeroase misiuni internaționale alături de aliații României și partenerii NATO, purtând de fiecare dată cu responsabilitate drapelul României și făcând dovada unei pregătiri de înaltă ținută.

DRAGI BOBOCI,

DEPINDE DOAR DE VOI CA ACEST NOU CAPITOL AL VIEȚII PE CARE ÎL ÎNCEPEȚI ACUM SĂ SE CONSTITUIE ÎN TEMELIA UNEI CARIERE DE SUCCES.

Noi, toți, vă asigurăm de întreaga noastră susținere și vă punem la dispoziție atât un corp didactic bine pregătit, cât și o bază materială modernă.

Dragi studenți din anii II, III și IV, dragi studenți masteranzi, dragi ofițeri cursanți am convingerea că voi ați revenit cu dorința de a vă continua formarea profesională, dar și dormici să vă revedeți colegii, profesorii, instructorii.

Pandemia ne-a impus tuturor distanțarea fizică, dar, în anul care a trecut, ați demonstrat că legăturile strânsă, prietenile, spiritul de echipă și fairplayul sfidează orice restricții. Această perioadă deloc ușoară ne-a învățat pe noi toți să ne înțelegem, la propriu, din priviri și să facem dovada coeziunii micii noastre familii.

Pentru voi, seria provocărilor continuă!

Stimate cadre didactice și instructori, viitorul acestor tineri frumoși și dormici de a reuși în viață este și în mâinile noastre. Ei sunt cei care ne vor face să privim, peste ani, cu mândrie la cariera noastră și să raportăm la final „Misiune îndeplinită!”. Să slujim, aşadar, și mai departe sistemul de învățământ superior așa cum am făcut-o și până în prezent, la cele mai înalte standarde!

De asemenea, vă rog să-mi permiteți să vă urez un sincer „La mulți ani!” cu ocazia ZILEI MONDIALE A EDUCATORULUI, care se sărbatorește anual pe 5 octombrie în peste 200 de țări din întreaga lume.

Dear foreign students, welcome to "Mircea cel Bătrân" Naval Academy! I am convinced you will have a great experience in our school and I can assure you that your presence here is the acknowledgment of a long partnership between our academies.

Mult succes tuturor în noul an universitar! Good luck to everyone in the new academic year!

◆

COMANDANTUL (RECTORUL)
ACADEMIEI NAVALE „MIRCEA CEL BĂTRÂN”

COMANDOR
CONF. UNIV. ING. DR. ALECU TOMA

Editorial

ŞANTIERUL MORAL AL ZILELOR NOASTRE

Alin MOCANU, redactor-sf al revistei *Orizonturi marine*

Mudromu i plemenitomu cititor,
Iată-ne ajunși iarăși, mai mari și – credem noi – cu mai multă experiență, la începutul unui nou an academic. Iată-ne ajunși în etapa în care cuvântul „provocare” se simte de ceva timp, dar și-a cam pierdut din intensitatea încordării obișnuite. Iată-ne ajunși, din nou, la începutul unei perioade lungi în care vom lucra împreună, vom reuși, ne vom supără, ne vom redescoperi, ne vom maturiza, vom fi departe de casă și de cei dragi, vom râde și plângă în același timp, vom ierta.

A se citi *ne vom ierta*.

Și poate ne vom găsi identitatea.

Iată-ne ajunși, din nou, la începutul unei perioade în care noi, mediul studențesc, nu vom înceta să avem dileme: de la *Oare am ales bine?* până la *Când a trecut totul aşa repede?*

La început de toamnă și nou an universitar, vom continua, prin faptele noastre, buna intenție a implicării studențești și vă asigurăm că nu ne vom opri din a căuta și a construi zi de zi cea mai bună versiune a noastră. Prin ediția de față a revistei vom reliefa cu veridicitate subiecte fară de care instituția noastră ar avea o definiție diferită. Dorim cu hotărâre să dăm faptelor grai și sens, să vă aducem, prin intermediul acestor rânduri, în fața ochilor situații, oameni, realități.

Celor mai mici dintre noi le dorim să ni se alăture în acest demers și să-și găsească conformitatea academică în această curte.

„SĂ AVEȚI RĂBDAREA DE A ÎNTELEGE CĂ O INSTITUȚIE NU POATE FUNCȚIONA FĂRĂ OAMENII CARE ZILNIC INVESTESC TIMP, CUNOȘTINȚE, EXPERIENȚĂ SAU CHIAR EMOȚII ÎN A RIDICA ȚINTE ȘI STANDARDE MOȘTENITE, ȘI CEL MAI IMPORTANT, DAȚI LUCRURILOR TIMP.

Fuți îngăduitori cu noul și respectați pe voi însivă și pe ceilalți. Iar noi, cei mai mari decât voi, vă ajutăm să înțelegeți că Academia este mult mai mult decât un liceu, fie el civil sau militar, căci acum destul de puțin mai contează. Academia nu va înceta să își asume rolul de a continua în bine transformarea și maturizarea voastră, pentru ca după patru ani de educație, de instrucție, de prietenii, emoții, înviorări, de bucurii și dezamăgiri, de asumări (sau nu, timpul vă va arăta), să vă faceți datoria de-a fi mai buni decât noi.

Iar la final, vom duce mai departe îndemnul și sfatul ce ne-a modelat constant pregătirea în ultima vreme: **șlefuiți cu atenție și implicare Academia din voi!**

I bog te veselit.

Pag. 12 - 13: Orizonturi marine, serie nouă - RETROSPECTIVĂ
Pag. 14 - 15: *Peripul nostru prin lumea jurnalistică*, Dan APOSTOL
Pag. 16 - 17: *Ce înscamnă revista pentru mine?* Colectivul redacțional

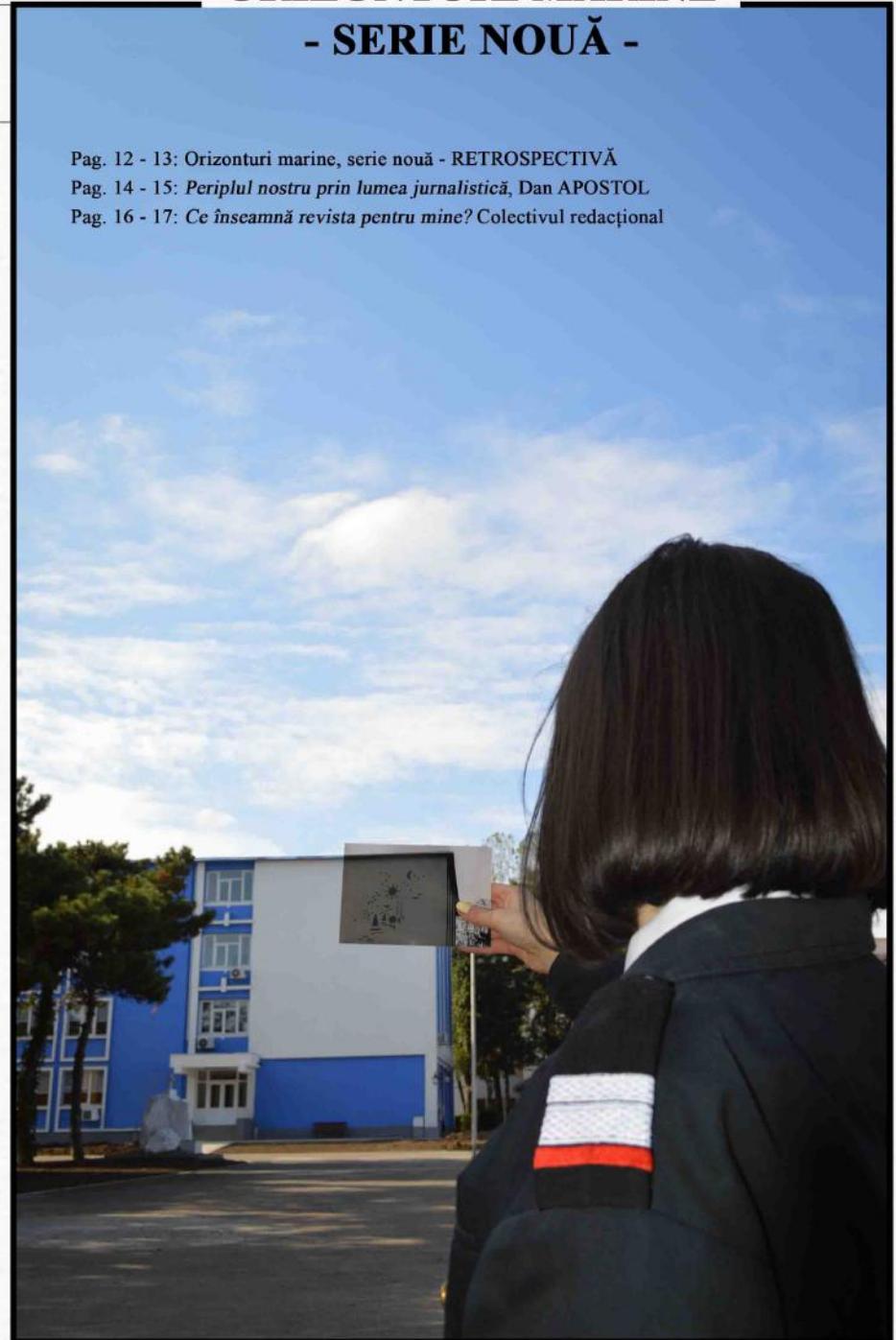

FOTO: Academia Navală „Mihailo cel Bătrân“

15 ani de *Orizonturi marine*, serie nouă

RETROSPECTIVĂ

2006

2007

2007

2007

2007

2008

2009

2010

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

2019

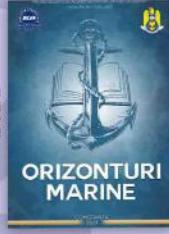
2020

2020

2021

2021

FOTO: Arhiva revistei „Orizonturi marine”

15 ani de *Orizonturi marine*, serie nouă

OPINIE

PERIPLUL NOSTRU PRIN LUMEA JURNALISTICĂ

DAN APOSTOL

FOTO: Arhiva personală Dan Apostol

„DUPĂ 15 ANI ÎNCĂ MĂ GÂNDESC LA FAPTUL CĂ IDEEA REVISTEI A APĂRUT LA MOMENTUL POTRIVIT. CĂ UNUL-DOI ANI MAI DEVREME SAU MAI TÂRZIU ACEASTĂ IDEE NU S-AR FI PUTUT CONCRETIZA SAU POATE NU S-AR FI AJUNS LA ACELAȘI NIVEL.”

Într-o seară de vară, după apelul de seară, ușa de la intrarea în pavilionul Companiei I Studenți era învăluită într-un fum cu note orientale ce se ridică dintr-o narghilea adusă din Samsun, Turcia. În jurul ei, câțiva studenți întorși de curând din marșul de instrucție cu nava școală „Mircea”, studenți care se aflau la momentul respectiv între amintirile primului contact cu viața de navigator și visurile vacanței ce avea să urmeze în scurt timp.

Așa s-a născut, acum 15 ani, ideea de a avea o revistă a studenților din Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. A fost o doar o idee. Nu m-am gândit prea mult la cum va fi pusă în practică, nu știam cu adevărat ce presupune. Dar această idee a trecut repede pe buzele tuturor, prin fumul cu aromă de măr.

A doua zi am mers la comandantul companiei, căpitanul, la acea vreme, Lucian Popa. Oarecum timid, deoarece comandanțul de companie de obicei îi raportam probleme cazone, i-am spus despre ceea ce discutasem cu o seară înainte. Căutam doar o oarecare confirmare, nebănuind ce va declanșa acea discuție și căți oameni va implica. Căpitanul Popa mi-a oferit confirmarea așteptată, dar nu numai atât. L-a sunat pe comandorul Vasile Gheorghies, șeful Biroului Învățământ, care – cu mult entuziasm – mi-a promis că o să ne sprijine; tot de la dumnealui am aflat că în cadrul Academiei Navale mai fusese publicată, cu destul de mult timp în urmă, o revistă a studenților.

Se numea „Orizonturi Marine”! Astfel că, în spiritul tradițiilor marinărești, am preluat acest nume. Și-am început să pregătim noi – a trebuit să aducem „Orizonturi Marine” de la o idee, un vis, la realitate.

Trebue menționat că în acea perioadă conducerea Academiei adusea un suflu nou; societatea academică era în schimbare, iar pentru asta nu pot să nu le mulțumesc.

Acum suflu nou, mai precis această deschidere spre social a făcut posibil ceea ce se numește astăzi „Orizonturi Marine – Serie nouă”.

Și revenind la momentul începerii anului universitar 2006-2007, vreau să vă împărtășesc uimirea de care am avut parte în timpul celei de-a două întâlniri cu domnul comandor Gheorghies. Îmi promisese că se va ocupa de partea organizatorică, dar eu, student la începutul anului III nu prea aveam idee despre ce înseamnă acest lucru. La început vă povesteam cum ne-a venit ideea. Iar ideea noastră era ca fiecare din cei ce eram în seara aceea în jurul unei idei, dar și alii căiva colegi, să scrie căte ceva ce noi consideram că ar fi interesant și potrivit să apară într-o revistă a studenților, să o printăm și să o distribuim prin mijloace proprii. Să aici apareză uimirea de care vă vorbeam. Fiind în biroul domnului Gheorghies, acesta mi-a spus că a discutat în conducerea Academiei și că a reușit să obțină niște fonduri din buget pentru a ne cumpăra un reportofon, o cameră foto, calculator cu software-ul necesar și alte lucruri de care noi credeam că o să avem nevoie într-o redacție. De asemenea, că urmează să ni se aloce un spațiu pentru redacție și că a început demersurile pentru înscrierea revistei la Biblioteca Națională a României și alocarea unui cod ISSN (International Standard Serial Number). Atunci mi-am dat seama de sprijinul nebănit de care aveam parte, dar în același timp mi-am dat seama și de așteptările de la noi și de nivelul la care trebuie să ajungem. Să nu pot să nu recunosc că am fost oarecum înfricoșat de ceea ce avea să urmeze.

Am început să selectăm ceea ce scriem, să învățăm despre stilul publicistic, să discutăm de paginajele, de spațiul alocat fiecărui articol, de bun de tipar, de calitatea imprimării, etc.

ÎNCEPUTUL A FOST STÂNGACI ȘI POATE CĂ NICIODATĂ NU AM REUȘIT SĂ NE RIDICĂM LA NIVELUL PE CARE NI L-AM FI DORIT, DAR VREAU SĂ CRED CĂ AM EVOLUAT ȘI CĂ VALOAREA REVISTEI A CRESCUT CU FIECARE NUMĂR.

NOTA REDACTIEI:

În studenție, Dan Apostol a fost primul redactor-suflet al revistei *Orizonturi marine, serie nouă*. Este absolvent al instituției noastre, promoția 2009.

DAR, DEȘI NU A FOST UȘOR, LUCRURILE AU VENIT OARECUM DE LA SINE. DIN NIȘTE SIMPLI STUDENȚI CARE VISAU LA O REVISTĂ A STUDENȚILOR, NE-AM TRANSFORMAT DINTR-O DATĂ ÎN REDACTORI. AM CONSTATAT CĂ NU E AŞA UȘOR SA UMPLI 18-20 DE PAGINI.

Am încercat și am reușit să găsim sponsori care să asigure imprimarea revistei la o tipografie performantă, am încercat să diversificăm articolele astfel încât revista să fie citită de toți membrii societății academice, nu doar de studenți, și multe altele de care momentan nu-mi amintesc, pentru că așa cum e în firea omului, amintirile frumoase sunt cele mai persistente și mai ușor de memorat.

În periplul nostru prin lumea jurnalistică am fost sprijiniți și îndrumați de numeroși angajați ai Academiei, care pe lângă sarcinile zilnice și-au găsit timp și pentru noi. Pe această cale tin să mulțumesc comandanțului Vasile Gheorghies, fără de care revista noastră poate că ar fi rămas la stadiul de fițică; doamnelor Mihaela Zabolodni și Mariana Păvăloiu care ne-au îndrumat și coordonat, și din cînd în cînd și mobilizat atunci când eram în impas; domnului Dan Franciuc care ne-a împărtășit din tainele și tehniciile artei tipografice; domnului Marian Cață care ne-a sprijinit cu includerea revistei pe site-ul Academiei astfel ca aceasta să fie accesibilă tuturor, căci posibilitățile noastre de imprimare erau limitate; domnului Marian Moșneagu și Grupului Mass-Media al Forțelor Navale care ne-au inițiat în journalism; doamnei Ozana Chakarian care ne-a corectat de fiecare dată greșelile care nu erau puține; precum și tuturor colaboratorilor care ne-au sprijinit în diverse moduri, inclusiv cu articole.

Nu în ultimul rând, vreau să le mulțumesc și să îi felicit pe toți cei care în decursul celor 15 ani au reușit să continue ideea și munca noastră.

LA MULȚI ANI „ORIZONTURI MARINE”!
ȘI BUN CĂRȚÎ ÎNAINTE!

15 ani de *Orizonturi marine*, serie nouă

OPINIE

CE ÎNSEAMNĂ REVISTA PENTRU TINE?

Revista „Orizonturi Marine” pentru mine a însemnat și înseamnă modul meu preferat de manifestare artistică care m-a ajutat să nu mă pierd printre cifre, materii ingineresti și de specialitate – ceea ce sunt eu. De fiecare dată când am avut ceva de spus sau de împărtășit cu ceilalți, am putut face asta cu ajutorul revistei studențești. Am avut onoarea de a face parte din generația care a ridicat revista la un alt nivel, atât din punct de vedere a ceea ce s-a publicat, cât și din punct de vedere tehnic și estetic; astfel, am crescut împreună cu revista și am învățat că mereu te poți reinventa.

STD. PLT. ADJ. ANA GEICĂ

După doi ani în care m-am identificat, la fiecare apariție, cu revista studențească „Orizonturi marine”, sunt tentat să cred că relevanța unei publicații este dată de mesajele pe care aceasta reușește să le transmită. Având răbdarea de a păși dincolo de rigiditatea unei reviste, vă veți convinge că „Orizonturi marine” aduce în fața cititorului mai mult decât un text, în el fiind angrenate povești, destine, modele, în fond, persoane care la un moment dat al existenței lor s-au identificat cu instituția noastră.

STD. SG. ALIN MOCANU

Revista „Orizonturi Marine” reprezintă vocea tinerilor studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Aceasta este mica noastră istorie cu tradiții, povești și întâmplări ce merită menționate și însemnate. Se adresează tuturor celor care îndrăgesc Academia, dar și necunoscătorilor, celor dormici să afle ceva nou. Ea este vocea noastră care va dăinui și se va transmite din generație în generație, până când cele spuse vor deveni istorie. Este orizontul văzut și descris de noi, studenții.

STD. SG. ANASTASIA SCRIPCARIU

Semnificația revistei este una deosebit de importantă pentru mine. În ceea ce mă privește, această revistă reprezintă o sursă inepuizabilă de motivație și inspirație în dezvoltarea mea științifică, dar și creativă. Implicarea mereu va face diferență.

STD. SG. SORINA ANTOCHE

Pentru mine activitatea de la revistă reprezintă atât un mod prin care mă țin la curent cu prezentul înconjurator cât și oportunitatea de a primi răspunsuri la întrebările pe care mi le pun atunci când mă gândesc la anumite situații din viața de student militar.

STD. CAP. LEONTE RADU

OPINIA REDACȚIEI NOASTRE.

PERSPECTIVĂ ISTORICĂ

17 NOIEMBRIE 1872

Școala Flotilei

1878

Școala Militară de Artillerie, Geniu și Marină

1896

Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină

1909

Școala Navală Superioară

1920

Școala Navală

Martie 1948

Școala Navală și Școala de Maiștri

Decembrie 1948

Scolile Marinei Militare

1950

Școala de Ofițeri de Marină

1952

Școala Militară de Marină

1954

Școala Militară Superioară de Marină

1969

Școala de Ofițeri Activi de Marină
„Mircea cel Bătrân”

1972

Institutul de Marină

17 MAI 1990

Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

EDUCAȚIE DE 149 DE ANI

În fiecare an, la 17 noiembrie, în atenția generală capătă contur o idee pe care, zilnic, o cam omitem și cărcia, din perspectiva muncii noastre cotidiene îi umbrim fără voia noastră însemnatatea. Există, sunt și trebuie cunoscute – cu sens de obligație morală - în mentalul colectiv al climatului curții noastre acele tradiții și elemente de identitate, fără de care nu am fi la fel: imnul Academiei, drapelul unității, uniforma militară, patronul spiritual, ziua Academiei sau chiar studenții ei. Sunt oare, toate acestea, prezente în gândurile noastre în aceeași măsură? Este oare ziua Academiei, pe care o menționăm arareori, pe același palier cu uniforma pe care zilnic o vedem și purtăm, ori cu numele de „Mircea” care devine un scut instituțional ori de căte ori ne raportăm la alte instituții?

Pentru a ne prețui valorile și simbolurile e necesar să le cunoaștem. Iar pentru a le cunoaște nu e de ajuns doar să le aflăm de la alții și să le transmitem prin viu grai din generație în generație, promoție după promoție. Căutarea trecutului nostru local – a firului identitar al continuității noastre academice – este o datorie de cunoaștere și reflectare ce revine fiecărui dintre noi, odată ce trecem de punctul de control din această instituție.

Identitatea noastră s-a construit și se construiește temeinic, ca un sediment al timpului pe cei deja 149 de ani ai sufletului nostru de azi. Scăldată în vremuri și în istorie, Academia Navală „Mircea cel Bătrân” este rezultatul eforturilor generațiilor ce și-au făcut datoria profesională proprie și au dat școlii noastre sensul ei de azi.

Înființată în 17 noiembrie 1872, la Galați, sub numele de Școala Flotilei – spiritul nostru a avut o istorie zbuciumată și plină de încercări. După aproape un veac și jumătate, le aducem un omagiu celor care au avut grija ca învățământul militar de marină să capete forma potrivită și dorită, indiferent de denumirile vremelnice: de la Școala Flotilei, până la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

DINCOLO DE DENUMIRI, BUNELE NOASTRE INTENȚII TREBUIE SĂ DEFINEASCĂ STANDARDUL RIDICAT DUPĂ CARE NE VOM GHIDA ȘI DE ACUM ÎNAINTE, pentru ca – indiferent de trecerea timpului – să rămânem ceea ce am fost până acum: principala instituție de învățământ a Forțelor Navale Române. Iar noi studenții, vom continua să facem mai bună Academia din noi, fără a ezita în a investi timp și dăruire pentru a fi mai buni de la o zi la alta. Pentru că de la înviorare și până la stîngere, zi de zi, an de an, indiferent de puterea noastră de conștientizare, prin noi se crează o istorie despre care continuatorii noștri vor scrie cândva.

De noi depinde ce vor scrie.

**PENTRU CĂ PRIN NOI SE ÎNTÂMPLĂ „
O ȘCOALĂ, O UNIVERSITATE, O
ACADEMIE.”**

Să fim mândri de asta și să ne facem datoria. Căci 17 Noiembrie va fi și după ce noi vom pleca.

STD. SG. ALIN MOCANU

Actualitate

FESTIVITATEA DE DESCHIDERE A NOULUI AN UNIVERSITAR

Pe 4 octombrie 2021, în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, a avut loc festivitatea de deschidere a anului universitar, care pentru noi, studenții Academiei Navale, are mai multe semnificații: anul 4 a intrat în etapa finală a pregătirii lor profesionale, „bobocii” noștri au început un nou capitol din carteia vieții lor cazone, iar noi, cei din anul II, așteptăm să ajungem în locul colegilor noștri de anul IV.

Deși pentru mine a fost al doilea an în care am participat la o astfel de festivitate, pot spune că – și de data aceasta – a avut o rezonanță puternică în sufletul meu.

DE LA INTRODUCEREA ÎN FORMAȚIE A DRAPELULUI DE LUPȚĂ, PÂNĂ LA DEFILAREA STUDENȚILOR MILITARI PE RITMURILE MELODIOSALE ALE IMNULUI ACADEMIEI ȘI ALE CÂNTECULUI, „MARINARII”, TOTUL A RĂMAS ÎNTIPĂRIT ÎN MINTEA MEA DE PARCĂ AR FI FOST PENTRU PRIMA OARĂ CÂND LUAM PARTE LA UN ASTFEL DE EVENIMENT.

Totodată, atmosfera în formație a fost mai relaxată decât în anul precedent, fiind deja obișnuită cu astfel de ceremonii și cu procedeele de apărare împotriva noului virus SARS-CoV2, dar cu siguranță, emoțiile

cele mai puternice au fost trăite de studenții din anul întâi, care pentru prima dată au stat în formație, au dat onorul și au cântat în cor alături de studenții celorlalți ani. Totul a fost percepțut la un alt nivel emoțional de către aceștia: extazul unui nou început, bucuria formării unor noi prietenii, tristețea despărțirii de vremea naivității și mândria împlinirii unui vis. Aflați la început de drum, dar devotați și plini de încredere, bobocii noștri au dat dovadă de perseverență și profesionalism, au stat mândri în formație și au cântat puternic, dar cu emoție în glas, Imnul Național, imnul studenților „Gaudeamus igitur” și cântecul „Marinarii” și au defilat cu hotărare.

Doi dintre ei, studenții Mihai-Robert STĂNCIUȚELU și Monica TĂNASE au dorit să își dezvăluie trăirile și sentimentele pe care le-au avut în timpul festivității.

„Pentru mine, deschiderea anului universitar a însemnat un nou început, o nouă etapă în viața noastră de viitori ofițeri, pe care, sincer, o așteptam de dinaintea începerii ultimului an de liceu și pentru care m-am pregătit încă din clasa a nouă. Discursurile domnului Contraamiral Mihai Panait și al domnului comandor Alecu Toma au fost cu adevărat emoționante, dar totodată ne-au dat curajul de a înfrunta noile încercări. La care vom fi supuși pe parcursul formării noastre.

STD. CAP. CĂTĂLINA SOLTAN

ÎNCEPUT

Pe de altă parte studenta Monica TĂNASE, a mărturisit tot amalgamul de sentimente prin care a trecut pe durata ceremoniei: „începând de la așezarea în formație, la finarea discursului și până la încheierea festivității, toate acestea au fost noi pentru mine, venind dintr-un mediu civil, iar fiecare mișcare mi se părea la un alt nivel, riguros, prompt și cu adevărat militaros, dar plăcut. Este un nou început, unul mult diferit față de cel cu care erau obișnuită, iar momentul în care am fost anunțată că voi tine un discurs m-a luat complet prin surprindere. Copleșitor as putea spune, iar emoțiile pe care le-am avut nu le pot descrie în cuvinte. Totuși, sunt mândră că am reușit să fac acest lucru, deși cu emoții în glas și cu mâini tremurănde, dar cum să fie un astfel de început dacă nu emoționant?”

Astfel, în 2021, am mai început un an de studiu cu aceleași rigori impuse de situația pandemică, un an cu noi începuturi și provocări cărora să le facem față și din care să învățăm pentru a evoluă. Le dorim tuturor, un nou an universitar cu multe reușite!

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A MĂRII NEGRE. O PERSPECTIVĂ STUDENȚEASCĂ

Semnificația zilei de 31 octombrie a fost, este și va fi una deosebit de importantă pentru toți cei care au ales să se afundă în tainele mării noastre iubite, cea care a sădit în privitorii săi admirări neconținută. În plus, fiecare dintre noi am fos marcată în moduri diferite de frumusețea sa. Din punctul meu de vedere, marea a contribuit într-o mare măsură în stabilirea destinelor celor care au ales să o cunoască în profunzime.

Privind în urmă, avem onoarea să învățăm de la cei mai cutezători marini atât militari, cât și civili. Au navigat și au biruit, purtând tricolorul la catarg, prin valurile însipmate ale mărilor și oceanelor lumii. Cu toate acestea, măiestria cunoștințelor lor și mijloacele de transport nu au apărut din senin. Timpul a fost cel care a avut un cuvânt de spus. Marea Neagră a fost aceea care i-a inspirat să credă că pot reuși să acceadă spre necunoscut, fiind totodată un sprinț în stăpânirea corespunzătoare și traiul anevoios pe ape nesfârșite.

Desigur, marea a fost omagiată întrul totul în istorie. Nu puțini au fost cei care și-au consemnat gândurile, trăirile interioare, transpunându-le în versuri, memorii, chiar și scenarii de film, ce au devenit nemuritoare. Marea Neagră a oferit o imagine minunată. A trezit în privitorii săi sentimente tratate în mod plăcut, fapt demonstrat prin promisiunea revederii ei și chiar întoarcerea la ea, anual.

Însă, esențial este să ne ancorăm în prezent.

La data de 31 octombrie, în anul 1996, a fost desemnată Ziua Internațională a Mării Negre, moment în care cele 6 țări riverane au semnat Planul Strategic de Acțiune. Acest document conține strategiile și măsurile ce trebuie luate pentru salvarea și reabilitarea zonei.

Un aspect notabil, ce nu trebuie uitat, îl constituie poluarea. Situația ecologică a mării nu a scăpat ororilor la care este în permanență supusă. Din cauza pescuitului excesiv, a deversărilor produselor petroliere necontrolate, au fost distruse biodiversitatea și productivitatea ecosistemului Mării Negre, lucru care nu poate decât să ne întristeze și care ne face să ne punem, inevitabil, un semn de întrebare. Oare omul, din iubitor al peisajului minunat pe care îl oferă marea devine în același timp și distrugătorul ei?

Se încearcă în permanență salvarea acestui ecosistem prin acțiuni ulterior benefice. Una dintre acestea fiind chiar semnarea Protocolului privind Conservarea Biodiversității și Peisajului, în anul 2002.

Desigur, acțiunile de voluntariat desfășurate de-a lungul timpului nu au trecut neobservate. Cu siguranță, ajutorul fiecărui dintr-o noi în lupta contra poluării acestui ecosistem contează enorm. Acolo unde rezidă voiața, cu siguranță că va fi și putere.

Tara noastră folosește, din punct de vedere militar, ieșirea la mare pentru dezvoltarea și modernizarea flotei militare, participantă la misiunile naționale și internaționale.

Nu trebuie uitată importanța strategică a Mării Negre la nivel european și mondial: în funcție de aceasta sunt elaborate în permanentă planuri de cooperare în regiune. Pentru România, avanțulul vecinătății Mării Negre este unul însemnat: ea este frontieră naturală estică europeană și euro-atantică, poartă maritimă-economică și baza turismului pe litoral românesc. Dezvoltarea energetică, caracterul economic, dar și cooperarea profundată regională și stabilitatea frontierelor estice europene și euro-atlantice sunt datorate acestei vecinătăți. Noi, actualii studenți militari ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, afirmăm cu tărie că suntem continuatori tradiției vieții de marină.

“ Atât profesionalismul de care au dat dovadă cei pe care îi admirăm, cât și aventura unei vieți incitante la bordul navei și explorarea unor noi tărâmură, constituie pentru noi imbold important în acumulare a cunoștințelor necesare în viitoarea carieră de ofițer-inginer.

Legătura noastră cu Marea Neagră se realizează prin practica desfășurată în fiecare an la bordul Navei Școală „Mircea”, unde suntem inițiați și avem parte de instruirea necesară și premergătoare îndatoririlor pe care le vom avea în viitor. Experiențele dobândite aici, în mod practic, sunt de o însemnatate mare de pe urma cărora învățăm valori fundamentale din viața maritimă: munca în echipă, încredere și sprințul acordate intregului echipaj.

Așadar, noi, studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, am ales necondiționat să ne pregătim asiduu pentru această profesie de prestigiu, fiind inspirați și motivați de darul neprețuit, de care țara noastră dispune din plin: Marea Neagră!

Marea Neagră a fost, este și va fi în continuare un element deosebit pentru cei care știu să valorifice adeveratul ei potențial.

STD. SG. SORINA ANTOCHE

Etape ale vieții

DE CE AM ALES ACADEMIA NAVALĂ?

Maria Postolachi este studentă în anul I de studii la secția militară.

Originară din Galați, a absolvit Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” din Constanța, promoția 2021. Fără să stea pe gânduri, a ales Facultatea de Inginerie Marină din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

Acesta este un an important: primul an din călătoria mea în calitate de studentă! Mă numesc Ana-Maria Postolachi și sunt studentă în anul I în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, iar nu de mult, am absolvit prestigiosul Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”.

Anul școlar care a trecut a fost unul destul de stresant, însă cu multe realizări, întrucât am susținut examenul de bacalaureat și probele de admitere pentru continuarea carierei de militar. Cea mai mare bucurie a fost momentul repartiției, moment în care am spus încrezătoare: „Raportez, Academia Navală <<Mircea cel Bătrân>>, specializarea Navigație, Hidrografie și Echipamente Navale”. Acesta este răspunsul mult-așteptat încă din clasa a 10-a, când am început studiile în Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”, proaspăt reînființat. În cadrul colegiului, am avut posibilitatea să cunoasc curtea academiei, laboratoarele, o parte dintre activitățile unui student militar, dar mai ales bricul „Mircea” și ce ascunde un marș la bordul acestuia. Aceștia sunt câțiva dintre factorii care m-au convins că-mi doresc o carieră în marina militară.

Așa cum Cristofor Columb consideră că deviza oricărui marină ar trebui să fie: „Oricine se dedică practicării navigației, trebuie să cunoască tainele lumii din adâncuri”, și eu cred că pentru a putea înfrunta valurile oceanelor, trebuie să învățăm ce este respectul, loialitatea, rigoarea, onoarea și spiritul de echipă.

Determinarea se poate citi în privirea oricărui membru din familia Forțelor Navale, iar asta îmi conferă siguranță că vom avea sprijin și îndrumare spre atingerea telurilor și a viitoarelor performanțe.

Primul contact pe care l-am avut cu navele militare a fost încă din clasa a 10-a, tocmai de aceea pot spune că sunt familiarizată cu noțiunii de bază, dar totodată aştepț cu nerăbdare să-mi aprofundeze cunoștințele.

Știam că prima perioadă petrecută ca student în Academia Navală „Mircea cel Bătrân” se numește PMB, iar aceasta are rolul de a ne iniția în ceea ce înseamnă o parte din armată și ascunzișurile ei, pe parcurs urmând să descoferim de unii singuri.

Unul dintre principalele motive pentru care am ales să fiu pe „drumuri de ape”, nu poate fi decât dragostea pentru mare.

Ce poate fi mai captivant decât să fii surprins, în neantul mării, colorat de reflexia apusului?

”

Sincer, acum pot recunoaște, mereu am avut o afinitate pentru călătoriile pe valurile agitate, iar acum sunt foarte fericită că voi avea posibilitatea să îmbin cariera cu pasiunea, să particip la activitățile de practică ale academiei, dar mai ales că voi călători, din nou, cu Bricul.

Unul dintre avantajele aceastei instituții este reprezentat de oportunitățile pe care ni le oferă programul ERASMUS+, dar și diversele misiuni la care poți participa.

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

STD. MARIA POSTOLACHI

Etape ale vieții

ALUMNI

EDUCAȚIA OCUPĂ UN ROL VITAL

Sorina Băcanu este absolventă a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. A absolvit instituția noastră în 2021, în calitate de șef de promoție, secția militară.

Privind retrospectiv, pot spune că în acești 4 ani am avut parte de diverse provocări și experiențe inedite. În primul an de studii, am avut oportunitatea de a pleca pentru o săptămână în Varna, Bulgaria într-o tabără de instrucție organizată de Academia Navală „Nikola Vapstarov”.

În cel de-al doilea an, am participat la marșul istoric al navei-școală „Mircea”, pe o perioadă

Deși în ultima perioadă apariția virusului a schimbat radical modul în care s-au desfășurat activitățile didactice, trecându-se la învățământul online pentru o perioadă semnificativă de timp, cadrele didactice s-au mobilizat și ne-au transmis în continuare din vasta lor experiență.

Nu au lăsat ca educația să fie afectată în vreun fel.

„În această instituție, educația ocupă un rol vital în formarea viitorilor ofițeri de marină militară și a celor din marina civilă.”

de 96 zile, organizat cu prilejul împlinirii a 80 de ani de la intrarea velierului în serviciul Marinei Române. Tot în acel an universitar am defilat pe sub Arcul de Triumf, cu prilejul Centenarului Marii Uniri.

Au fost momente pe care nu le-aș fi trăit dacă nu alegeam această instituție.

În Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, studenții sunt implicați în foruri de conducere. Ei fac parte din Senatul Universitar și Consiliile facultăților și au drept de vot.

Pe o perioadă de 2 ani, am avut onoarea și responsabilitatea de a fi membră a Consiliului facultății și am participat în mod activ la toate ședințele organizate.

FOTO: Forțele Navale Române

“

Mi-am propus să îndeplineșc toate misiunile încredințate la cele mai înalte standarde, să plec la diverse cursuri în străinătate și să ajung un bun comandant și un bun lider.

Cu această ocazie, vreau să le urez studenților din anii mai mici mult succes și să îi felicit pentru alegerea făcută. Îi încurajez să aibă aspirații cât mai înalte, să nu încețeze niciodată să viseze sau să își dorească să fie cei mai buni și să muncească pentru aceasta. Thomas Edison spunea: „Oportunitatea e pierdută de majoritatea oamenilor pentru că e îmbrăcată în salopetă și arată că nu muncă”.

Drumul pe care și l-au ales nu este ușor, dar oferă satisfacții atât pe plan personal, cât și profesional. Cel mai mare avantaj pe care îl ai ca viitor ofițer de marină este paleta largă de funcții pe care le poți ocupa. În acest fel fiecare persoană își va putea alege ceea ce i se potrivește cel mai bine.

Dacă ar fi să o iau de la capăt, aş proceda la fel. Consider că m-am implicat destul de mult pe parcursul acestor ani și nu regret deciziile pe care le-am luat la momentele acelea.

ASP. ING. SORINA BĂCANU

Etape ale vieții

UITĂM SĂ NE BUCURĂM CU ADEVĂRAT

ING. DIANA BACIU

Diana Baciu este absolventă a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. A absolvit instituția noastră în 2021, în calitate de șef de promoție, secția civilă.

Cu emoții, speranță și dorință de a explora necunoscutul am pășit pe porțile Academiei Navale în luna octombrie a anului 2017, nestiind că în aceeași ipostază mă voi regăsi și la finalul celor 4 ani de studiu. Însă, de această dată, roadele au fost cusele, dobândind astfel mai multă încredere în forțele proprii, dar și o fundație solidă, ideală pentru a-mi continua dezvoltarea pe toate planurile.

Acesta este în linii mari, începutul, dar și finalul, între ele fiind extrem de multe amintiri plăcute, dar ce-i drept și momente mai solicitante. Am avut onoarea de a mă afla la final de drum în fața stimaților invitați, a corpului profesoral, a colegilor, dar și a oaspeților în postura de șef de promoție a secției civile, datorită rezultatelor obținute în urma examenului de diplomă, dar și pe parcursul celor 4 ani de studenție.

Dacă ar fi să întocmim și un bilanț, balanța fiecărui va arăta altfel, talerele fiind inclinate spre partea cărcea i-am adăugat în acești ultimi 4 ani cele mai multe atritive. Pe lângă cunoștințele teoretice și abilitățile profesionale dobândite, unii dintre noi au mai câștigat câteva fire albe, și poate, cel mai important, câjiva prieteni adevarăți și de nădejde.

Chiar dacă nu am reușit să terminăm studiile de licență în aceeași formulă ca în prima zi, cred că nu am pierdut doar câțiva colegi, ci pe alocuri și-un pic din naivitatea care ne-a însoțit la început.

Adesea, în rândul studenților, în atingerea țelurilor și idealurilor ambițioase pe care ni le impunem singuri de cele mai multe ori, uităm să ne bucurăm cu adevărat tocmai de lucrurile pentru care am trudit.

Așadar, nu ne rămâne decât să ne bucurăm de reușitele noastre, să fim solidari profesorilor noștri în nostalgia unei alte generații care pleacă, dar mai ales ne revine emoția de a ne aminti că am încheiat, probabil, cea mai frumoasă și importantă etapă a tineretii. Pe această cale, doresc să le mulțumesc personal profesorilor din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, deoarece nu au lăsat nicio întrebare fără răspuns, dar și părinților pentru sprijinul și încrederea nemărginită. Absolvenților și studenților le doresc să își îndeplinească fiecare ideal propus, să aibă parte de numeroase realizări personale și profesionale, iar indiferent de drumul ales, să își asculte inimă și intuiția.

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân” / Forțele Navale Române

FIECARE ZI VENEA CU CEVA NOU

Mă uit înapoi, la ziua în care am pășit pe poarta Academiei și îmi dau seama că două săptămâni te pot schimba radical. Perioada de pregătire militară de bază a fost cea mai solicitantă, dar și cea mai frumoasă experiență trăită, fiind un cumul de momente în care am reușit să îmi cunosc colegii și să leg noi prietenii, să mă deprind cu tainele instrucției cu arma și să dău o nouă formă vocației de militar.

Încă din primele ore, am lăsat deosebit de hainele civile, îmbrăcând cu mândrie și emoție uniforma de instrucție. Am cunoscut studenții gradări, pe care îi deosebeam de noi, nu doar datorită gradelor, dar și datorită albastrelui pal al uniformei, semn al anilor de experiență așezată pe ea. Prima întâlnire cu cei ce aveau să ne fie cei mai apropiati îndrumători ne-a inspirat atât teamă cât și dorință de cunoaștere.

Trezitul de dimineață, programul de sectoare și orele de instrucție ne-au responsabilizat, ne-au schimbat modul de gândire, ne-au întărit caracterul și au arătat ce înseamnă camaraderie.

”

Dacă la început mersul în cadrină părea imposibil, iar arma era doar o corvoadă din plumb, după doar câteva zile sunetul pașilor noștri cadrinăți era completat de tradiționalul imn al marinarii, iar arma devineea parte din noi, din viața studentului militar. În ciuda programului încărcat și a oboselii care își făcea simțită prezența, eram la fel de dormici să învățăm lucruri noi.

Ceea ce mi-a rămas întipărit atât în minte, cât și în inimă, sunt zilele de instrucție petrecute pe baza sportivă. Timpul liber dintre atelierele pregătitoare pentru ședința de tragere era umplut cu întrebări din DIPAD sau caracteristici tehnico-tactice. Fiecare zi venea cu ceva nou de învățat, cu întrebări ale căror răspunsuri le căutam febril, iar dorința de a fi mai buni pe zi ce trece ne-a împins tot mai aproape de cunoașterea tainelor armei.

STD. DENISIA AMATEESEI

Etape ale vieții

O SITUATIE CARE MĂ ONOREAZĂ

Întotdeauna am avut problema începuturilor; încerc de o mie de ori până îmi iese ceva cât de cât apropiat de ceea ce am în minte și parcă niciodată nu sunt mulțumită. De aceasta dată o să încep cu „Mulțumesc”.

Mulțumesc Academiei pentru tot ceea ce mi-a oferit și pentru toate momentele pe care le-am trăit până acum. Mulțumesc instructorilor mei pentru toată pasiunea și dăruirea de care au dat dovedă pe parcursul pregătirii mele din punct de vedere militar de până acum.

Mulțumesc profesorilor care au văzut în mine ceva și care m-au îndrumat spre atingerea celor mai mărețe teluri și obiective și care mi-au arătat că dacă vrei, poți reuși și într-un domeniu poate prea puțin feminin.

Mulțumesc superiorilor mei care, deși din umbră, mereu „au tras” sforile potrivite pentru a îmi oferi șansa de a reprezenta instituția cu succes atât în țară, cât și peste hotare.

Mulțumesc colegilor mei care mi-au dat puterea să merg mai departe în momentele grele și care mi-au fost alături mereu, indiferent de condiții.

Mulțumesc celor care au văzut în mine un camarad de nădejde, un om dedicat și loial care poate face față indiferent de situație.

Datorită tuturor oamenilor meniți să mă formeze până în acest moment pot spune că sunt mândră! Am ajuns în postura în care poate mulți studenți își doresc să ajungă sau poate în postura cea mai de temut pentru alții. Eu prefer să cred că am ajuns acolo unde merit pentru toate eforturile depuse. Au fost trei ani lungi și grei, presărați cu instrucție, școală, pregătire continuă, oboseală, adaptare, trei ani în care am încercat să nu mă uit pe mine și să aduc mereu un plus de valoare în tot ceea ce am făcut.

Provocările nu sunt gata, iar finalul mult-ășteptat pare să nu apară prea curând la orizont.

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Batrân”

“ Cea mai mare provocare a ultimului an de studenie este aceea de a fi cea mai bună variantă a mea și de a reuși să fac totul ca la carte, deoarece sunt niște ochi care mă privesc: ochii studenților din anii mai mici. Din postura în care mă aflu, pot spune că lumea și altfel, e mai reală decât am putut să o văd eu vreodată.”

Nicicând nu am crezut că acei studenți responsabili numiți gradăți aveau atât de multe de făcut și cu toate acestea, mereu reușeau să fie cu zâmbetul pe buze și „la timp” la adunare.

Pozitia de încheietor al batalionului de studenți aduce atât satisfacții, cât și neajunsuri. Cele mai mari satisfacții le am atunci când văd că ceea ce avem de făcut iese aşa cum trebuie, iar studenții sunt și ei mulțumiți. Sunt multe lucruri de pus la punct, multe termene-limită și multă presiune, dar există satisfacția lucrului bine făcut la finalul zilei.

Aș minți spunând că nu este greu, este foarte greu, mai ales interacțiunea cu omul pentru care trebuie să te înarmezi cu răbdare și care îți arată și testează niște limite pe care nu credeai că le ai. Au fost poate multe momente critice în care nimic nu părea să aibă un final fericit, dar datorită ajutorului celorlați gradați am izbutit și am trecut și peste asta.

Deși la început nu m-am văzut pregătită pentru o astfel de responsabilitate, am descoperit o latură a mea pe care nu mi-o cunoșteam, am descoperit că pot fi lider și că am un cuvânt de spus în multe situații datorită modului meu critic de a gândi. Consider o onoare faptul că astfel am deschis și drumul colegelor care își doresc să-și asume astfel de poziții de conducere în rândul studenților și le îndemn pe toate să-și depășească orice frică sau teamă și să arate că pot fi la fel de puternice și bine instruite precum colegii lor de sex masculin. Cred că am mai demonstrat încă o dată că și fetele/femeile își au locul în armată datorită disciplinei și seriozității de care dau dovadă în îndeplinirea sarcinilor ordonate.

Poate ar mai fi multe de spus, poate nu am dobândit încă experiență suficientă pentru a putea emite o părere pertinentă și valabilă, dar încă mai există loc pentru a învăță – mai ales pentru mine – și aştepț cu nerăbdare viitoarele situații care să mă facă să ies din zona mea de confort și pe care să reușesc să le depășesc grație tuturor celor care m-au format să ajung ceea ce sunt astăzi: studenta plutonier adjutant a Academiei Navale.

”

STD. PLT. ADJ.
ANA CRISTINA GEICĂ

Etape ale vieții

INTERVIU

„

GRADATUL TREBUIE SĂ FIE UN MODEL DE PREGĂTIRE

Aspirantul Sabin Lazăr este absolvent al promoției 2021. În urmă cu patru ani a optat pentru Facultatea de Inginerie Marină din cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, secția militară. În anul universitar 2020 – 2021 a îndeplinit funcția de înlocuitor al comandanțului de companie la anul al doilea de studii, experiență despre care povestește cu o moderată plăcere profesională.

Ce v-a determinat să alegeți să fiți student gradat?

Am fost permanent implicat în activitățile Batalionului de studenți, iar decizia de a accepta să fiu student gradat a venit ca o urmare firească a pregătirii temeinice și a dorinței de a pune în aplicare cunoștințele acumulate în primii trei ani de Academie.

Cum au recurs primele contacte cu subordonații?

Primele interacțiuni cu subordonații au avut loc în perioada de pregătire militară de bază din a doua jumătate a lunii septembrie a anului universitar precedent cu studenții de anul I, instruirea axându-se pe edulcorarea adaptării lor la statutul de student militar și la insușirea primelor elemente din viața cazonă. Experiența mea a continuat cu asumarea funcției de student înlocuitor al comandanțului de Companie la anul al II-lea de studii. Comparând cu experiența precedentă, am fost plăcut surprins de faptul că subordonații mei aveau deja însușite deprinderi militare peste așteptările mele, eforturile mele constând în perfecționarea caracterului lor de viitori ofițeri.

În ce măsură așteptările sau gândurile dinainte de mandat s-au concretizat în ceea ce privește relația student gradat – subordonați?

Deși am luat în calcul că formarea lor ca militari a fost influențată de școala online, au demonstrat o capacitate crescută de revenire la o viață bazată pe instrucție și pe perfecționare continuă. În ciuda faptului că a fost un an

neobișnuit din cauza pandemiei, atât cu momente de satisfacție profesională cât și cu momente gestionate atent, consider că atât eu cât și subordonații **NE-AM FĂCUT DATORIA ÎNTR-UN MEDIU ÎN CARE DATORIA PRESUPUNE SĂ FII MAI BUN DE LA O ZI LA ALTA.**

Cum ați trăit experiența instrucției din pandemie și a școlii online?

Chiar dacă nimeni nu anticipa revenirea temporară la școală online generată de situația epidemiologică, cred că pregătirea lor militară nu a fost afectată, subordonații având ocazia să demonstreze constant acest aspect în modulele de instrucție reluate odată cu întoarcerea noastră în instituție.

Sfaturi pentru foștii subordonați.

Ce ați schimba, dacă ați luat-o de la capăt?

Le doresc foștilor mei subordonați să rămână conștienți în pregătire și să nu uite motivele pentru care au optat pentru această instituție. Am încredere că vor rămâne aceeași oameni implicați, care pun accent pe calitate pentru că, fără să ne dăm seama, fiecare dintre noi suntem parte a acestei instituții.

Consider că experiența a fost benefică pentru ambele părți și că, în ansamblu, obiectivele au fost duse la capăt cu succes. Pot spune că este o experiență pe care aş repeta-o fără ezitare și mă axă mult mai mult pe relațiile interumane.

Cum arată gradatul ideal?

Raportându-mă la experiența ultimului an, vă pot spune cum aş crede că trebuie să fie gradatul în general, fără a-i atribui un caracter ideal, și de aceea rămân cu impresia că gradatul trebuie să fie în permanență pregătit pentru orice situație și trebuie să analizeze obiectiv indiferent de context fiecare acțiune. Gradatul trebuie să fie un model de pregătire, de conduită și de respectare a regulamentelor. Gradatul este constant conectat la nevoile și problemele subordonatailor, misiunea sa de bază axându-se pe un proces de instruire de calitate în care studentul este pe primul loc.

Gânduri la final de mandat, din perspectivă personală.

În final, sunt recunoscător cadrelor didactice și instructorilor militari pentru formarea mea în acești patru ani, prin urmare și pentru faptul că am avut ocazia să fiu timp de un an student gradat, planurile mele de viitor axându-se pe cunoașterea mediului în care îmi voi desfășura activitatea și pe punerea în practică a cunoștințelor obținute pe parcursul celor patru ani de facultate. Pentru început, intențiile mele pe plan profesional se conturează pe integrarea mea în cadrul Divizionului 175 Nave Scafandri, dorind să mă pregătesc permanent pentru a putea răspunde cu succes cerințelor statutului de ofițer în cadrul Forțelor Navale Române. Nu în ultimul rând, raportându-mă la experiența ultimului an, nu aş excluder lucru cu studenții militari, părerea mea personală fiind că lucru cu studenții și, implicit, formarea caracterelor tinerilor ofițeri denotă una dintre cele mai nobile laturi a carierei militare.

„

ASP. SABIN LAZĂR

TREBUIE SĂ ÎȚI PLACĂ

Colonelul (r) Mihai Acornicesei este originar din Iași. Până în primăvara acestui an a fost instructor militar superior în instituția noastră. Zâmbetul său a reușit să edulcoreze orele de instrucție și pregătire militară. Dăm glas poveștii domniei sale.

Ce v-a determinat hotărârea de a urma o carieră militară?

Mi-a plăcut uniforma militară, chiar am purtat cu mândrie costumul P.T.A.P (Pregătirea tineretului pentru apărarea patriei) în liceu. În timpul satisfacerii stagiuului militar, într-o unitate militară aparținând M.I., de la Timișoara, mulțumită rezultatelor obținute la Olimpiada Transmisioniștilor, am fost selectat pentru un curs de ofițeri în rezervă, care se desfășura la Câmpina, la Centrul de pregătire pentru transmisiuni.

Am terminat armata cu gradul de sergent, a fost verificat și aprobat dosarul meu și am fost avansat sublocotenent în rezervă (mândrie mare). Când am ridicat livretul de ofițer, m-am interesat ce șanse aveam să devin cadru militar activ. Nu era simplu, trebuia să fiu membru de partid și să am o vechime minimă în cîmpul muncii. Evident, trebuia cineva să te „sustină” - slabe speranțe... Mai era varianta Școlii de ofițeri activi, dar concurența la Transmisiuni era foarte mare, multă materie de parcurs, așa că am ales a doua specializare care mă fascina - arma geniu.

În ce an ati venit în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”?

Am venit la Academie în 2001, ca șef asigurare tehnică armament-muniții (A.T.A.M.) pentru o perioadă scurtă și în același an, am trecut la comanda poligonului de tragere Midia, aparținând Academiei. După aproape 8 ani, datorită limitărilor funcției, am revenit la sediul, ca ofițer 3 în secția mențenării a Academiei. M-am ocupat de problemele tehnice și de întreținere a diverselor sectoare din instituție (laboratoare, bazin, parc, atelier, etc). În 2010 s-a ivit posibilitatea să mă ocup de pregătirea studenților, ca profesor militar (echivalent instructor superior).

„Arta pensionării nu înseamnă a te retrage din ceva, ci a te retrage către ceva.”

HARRY EMERSON FOSDICK

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Etape ale vieții

INTERVIU

Ce v-a determinat să alegeți să instruiți studenții acestei Academii? Ați considerat-o ca pe provocare?

Ca șef ATAM și comandant poligon m-am implicat în pregătirea lotului sportiv, asigurând armament-munitione, reglaj armament, verificare trăgători, asigurare de zile de antrenament în poligon, etc. Drept urmare, eram atașat de studenți, cunoșteam o parte și îmi făcea plăcere să lucrez cu ei. Efectivele erau mici, puține grupe și era relaxant să lucrezi cu oameni bine pregătiți și motivați.

În perioada petrecută la trupele de geniu, am avut câte trei serii de încorporare pe an, care trebuiau instruiți de la zero și până la trecerea în rezervă. Militarii în termen erau foarte slab pregătiți, mulți analfabetași sau semianalfabeti, cu probleme familiare și de comportament. Față de militarii fără școală și cu antecedente penale, lucrul cu studenții era un mare salt și o reală plăcere.

„ Fiecare competiție începea cu emoții, era dominată de emoții și avea un final emotionant. Am avut șansa să lucrez alături de niște oameni minunați, cu niște studenți excepționali și să obținem satisfacții în urma unor rezultate superioare. În ultimii ani am dominat concursurile, am ajuns să fim temuți și respectați ca performanțe și valori, de către cei ce se cred regina armelor. Nu o dată i-am înfrânt pe terenul lor și au fost destui iritați, de rezultatele marinei la aplicativ militar, care fiinătă de pregătirea trupelor de uscat.

Sfaturile dumneavoastră pentru studenții care doresc să participe la concursurile militar-aplicative.

De obicei, puteau veni la lotul sportiv toți cei care au mai făcut sport de performanță ori le-am descooperit noi aptitudinile sau rezistența fizică deosebite. La primele antrenamente, se triau cei care aveau șanse în competiții, înțelegeau singuri cei care nu erau selectați că ar trage în jos echipa și se retrăgeau fără supărare. Odată constituit lotul, antrenamentele decurgeau într-o atmosferă plăcută, relaxată. Mergem la competiție să ne simțim bine, ca o familie, să ne cunoaștem, adeverătă valoare în comparație cu celelalte instituții militare de învățământ, să ne întâlnim cu vechii colegi, să cunoaștem oamenii noi și să ne facem prieteni, să petrecem un week-end plin, departe de academie. Studenții noștri s-au comportat mereu ca niște profesionisti și au demonstrat că au făcut alegerea corectă când au optat pentru marină.

Cea mai tare ediție a fost în anul universitar 2014-2015, care a debutat cu concursurile sportive: volei, baschet, handbal la Constanța și cu victoria Academiei Navale pe toate categoriile. La finala desfășurată în luna mai 2015 la Pitești, am avut rezultate fulminante: la natație (I) și atletism (I), Locul I la duel, astfel că înaintea probei de patrulă eram deja pe locul I la general, indiferent de ce făcea echipa noastră la ultima probă (am luat locul II și la patrulă). Evident, eu am ridicat Supercupa, iar studenții – cu diplomele și Cupele în parbrizul autobuzului – au cântat tot drumul de la Pitești la Constanța.

Ediția din 2019 de la Constanța a fost bună pentru noi, ne-am clasat pe II la general, chiar dacă eram acasă, eram conștienți de diferențele de valoare la diferite categorii. Am încercat să scoatem maximul cu lotul avut la dispoziție.

Victoriile în deplasare sunt mai palpitante și adrenalina e la cote maxime. E plăcut să auzi „Cum, marina e peste infanterie la patrulă și duel de foc !” Da, asta au demonstrat studenții noștri. Știau să muncească cu seriozitate, știau să lucreze în echipă, să lupte și să câștige, știau să piardă și să învețe din asta...

Puteți să ne descrieți, acum, la finalul carierei, cum a decurs activitatea dvs. cu studenții?

Spre deosebire de învățământul primar și preuniversitar, avem avantajul de a lucra cu niște tineri deja formați, care știu ce vor și au depus un jurământ. A fost o reală plăcere că la sfârșit de carieră să am șansa să transmit din cunoștințe celor care vin. M-am simțit bine în mijlocul studenților, am jințit la ei și cred că s-au prins ... Cred că am avut o relație corectă cu studenții, care vor avea mereu un loc în inimă mea.

Au fost foarte multe momente de mândrie la competiții, dar cred că cel mai mult am fost încântat când la final se îmbrățișau și pozau în grup indiferent de armă. Asta e esența competiției, asta înseamnă o educație sănătoasă și dă adeverătă valoare a muncii depuse.

Oifierul trebuie să fie nu doar lider, trebuie să arate și să se comporte ca un gentilom, atât pe parcursul studiilor, cât și după. Fiecare an de studii trebuie să fie unit, trebuie să fie buni camarazi între ei și cu ceilalți ani, să încerce să facă să dispară termenul de graduri specific altor vremuri și altor categorii de instruire. Sunt doar colegi din anii de studii diferenți, cu grade omorifice pe umăr, deci să le poarte ca atare - cu onoare!

Mă bucur că am parcurs o carieră militară, prin toate stagiile posibile și mai ales, că la final, am avut ocazia să transmit din experiența mea celor care vin - studenților militari, de care m-am atașat profund.

Indiferent ce carieră alegi, trebuie să îți placă, iar cea militară e deosebită. Cel mai bun sfat pe care l-am primit și eu de la tată: să nu primești sfaturi de la nimene. Tu ești răspunzător de viața ta, de alegerile făcute și nu mai poți da vina pe nimene sau pe influența cuiva.

„

COL. (R) MIHAI ACORNICESEI

FOTO: Academia Navală - Mircea cel Bătrân

Jurământul militar

EMOȚIE

PĂMÂNTULUI ROMÂNESC I-AM JURAT CREDINȚĂ

22 octombrie 2021.

M-am trezit dimineață, și cu mici emoții, am făcut adunarea pentru ridicarea armamentului, apoi în cadrină, am pășit parcă pentru prima dată pe platoul Academiei Navale. În colțul din strânga se afla o mulțime de părinți. Încercam să țin caderină și, în același timp, să-mi cauț cu privirea familiei. Puțin neliniștită, pentru că ai mei întârziu pentru moment, m-am gândit că ce nu mă omoară mă întărește.

A venit momentul suprem, momentul în care am simțit cu adevărat că m-am legat de țară. Inima îmi bătea foarte tare, la fiecare repetiție arma îmi părea greoai, dar în schimb, astăzi, arma mea părea mai ușoară ca oricând; cu vocea tremurând, am încercat să mă adun și să strig cât pot de tare: "DA, AM REUȘIT!". Glumesc, mi-am strigat numele.

Pământului românesc i-am jurat credință pentru o viață întreagă. De azi, sunt gata să lupt, de azi, sunt gata să las totul în urmă, iubirea, familia, viitorii copii, viitorul meu pentru viitorul celorlalți.

STD. LIA PASCARU

Jurământul militar reprezintă ziua în care ai renunțat la restul zilelor tale și ai ales să trăiești o viață dură, frumoasă și plină de onoare. Armata este o alegere și un drum către maturizare.

„

Armata este în jurul tău, deasupra ta, sub tine și în tine. Armata înseamnă mai mult decât uniformă, sectoare și invioarea de dimineață, armata înseamnă credință, loialitate și glorie! Armata nu face deosebire între trup și suflet, ea are grija de amândouă.

Pot spune că angajamentul solemn este doar linia de start pentru orice soldat. Această promisiune ne sporește puterile. În momentele grele, ne reduc aminte de visul care pur și simplu a devenit realitate. Si este frumos faptul că, prin această conexiune cu țara nu simți niciodată că ești singur. Suntem cadejii cu un numitor comun, suntem nebuni după mare și gata să fim linia I.

Astăzi a fost ziua pe care am așteptat-o o viață întreagă, astăzi EU AM DEVENIT MILITAR! Nu orice fel de militar, ci marină militar. Îmi voi apăra Marea și voi avea grija ca toate povestile de iubire născute pe plajă să aibă un final fericit. Marea se bazează pe mine și pentru asta i-am promis credință. Voi călători în magia valurilor și îmi voi lăsa sufletul să își caute locul în mijlocul apelor.

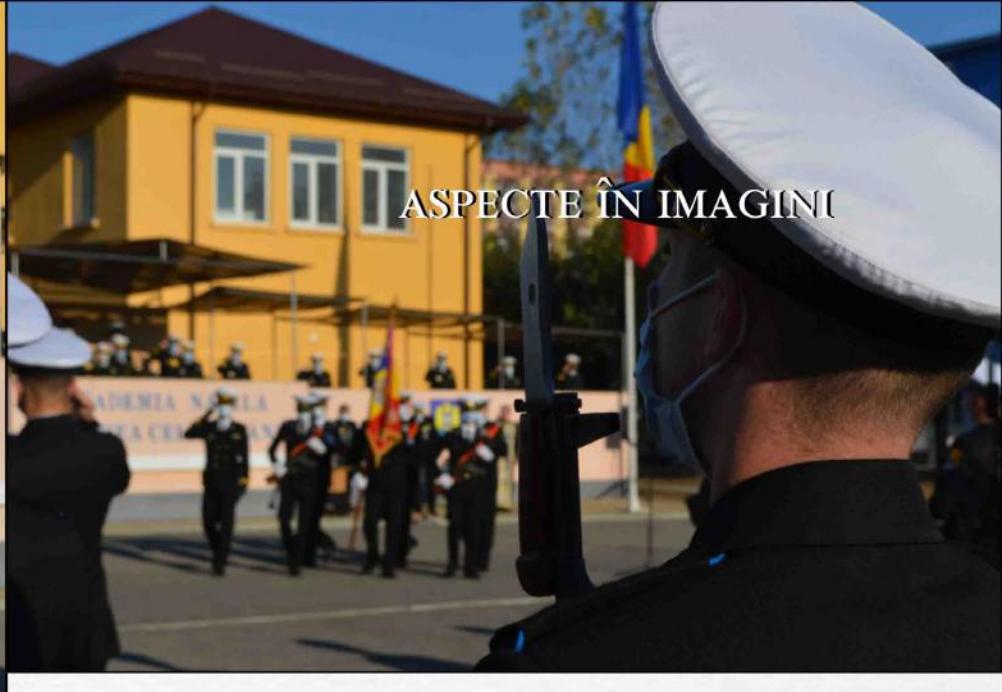
Sigurele lucruri care mă vor uni cu cei apropiati vor fi soarele, stelele și luna.

Jurământul militar

ASPECTE ÎN IMAGINI

Nava Școală „Mircea”

SUMARUL RUBRICII

-
- 44-45 *Și noi avem multe de învățat de la ei,*
CDOR. MIRCEA TÎRHOACĂ – interviu
- 46-47 *Cu demnitate și noblețe,*
CPT. ANDRA NEDELCU
- 48-49 *În largul nemărginit al mării,*
STD. SG. MAJ. CRISTINA COSTEA
- 50-53 *File de jurnal*, STD. SG. ANASTASIA SCRIPCARIU

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Nava Școală „Mircea”

„
ȘI NOI AVEM MULTE DE ÎNVĂȚAT DE LA EI

Comandorul Mircea Tîrhoacă a absolvit instituția noastră în anul 1998. Și-a dedicat întreaga carieră navelor din Forțele Navale Române. Din februarie 2018 este comandantul Navei Școală „Mircea”.

Cum s-a simțit la bordul NS „Mircea” un nou marș de instrucție după pandemie?

La această întrebare aș putea răspunde din punct de vedere al comandanțului Navei Școală „Mircea” sau din punctul de vedere al unui membru al echipajului. Din punctul meu de vedere, de comandant, aceste trei marșuri de instrucție pe care le-am făcut anul acesta, în condiții pandemice, au fost destul de bine-venite, întrucât „Mircea” pot spune că nu mai ieșise de mult, fusese în reparări anul trecut în vară, în șantierul naval din Midia și, cu acest prilej, ne-am putut da seama că reparațiile au fost făcute temeinic și dău speranță navei să poată executa misiuni de lungă durată în perioada următoare.

Din punctul de vedere al membrului echipajului, a fost un mod de pregătire și instruire scurt, dar foarte intens, ceea ce demonstrează că se pot face și astfel de marșuri și sper că studenții au reușit să asimileze tot volumul de cunoștințe ce a fost transmis în această perioadă, dar pot spune că am fost foarte plăcut surprins că studenții din anul al III-lea de studii au avut o capacitate ridicată de a percepe informația. Per ansamblu, am fost încântat că studenții au fost dormici și angrenați în problemele navei.

Au fost două marșuri atipice, raportându-ne la experiența marșurilor precedente?

Da, cu siguranță, marșurile au fost atipice, iar faptul că perioada de acomodare a fost una mult mai scurtă s-a văzut. Noi am încercat să ne atingem obiectivele pe care le-am fi avut într-o perioadă normală, ceea ce înseamnă că efortul atât al nostru, cât și al studenților de assimilare, acomodare și emoție din cele cinci zile a fost destul de ridicat, trecând de la studențul care a venit din Academia

Navală la bordul unei nave, la bordul unui velier, la condițiile pe care le presupune specificul unui astfel de marș.

Ce impresie v-a lăsat studenții? Ce impresie au lăsat echipajului navei?

Cu riscul de a repeta puțin din primul răspuns, eu, personal, am sesizat o ușoară diferență între studenții de anul al II-lea și cei de anul al III-lea, cunoștințele acumulate în plus de studenții de anul al III-lea sunt vizibile și au dus considerabil la o îmbunătățire a evoluției lor, deci în mod categoric și practică pe care o fac în anii de studiu îi definește în pregătirea profesională. Au mai fost la bord studenți de an mai mari, venind de regulă în calitate de gradați, dar cei care au venit în anul al III-lea au fost foarte dormici și au vrut să demonstreze că, deși au ratat marșul de instrucție din anul 2020, când au venit în 2021 au dovedit că sunt o promoție dormică și care vrea să dovedească că pandemia nu i-a îngreunat în carieră.

De altfel, cred că asistăm la o schimbare a generațiilor studenților. Fiecare promoție, fiecare etapă din dezvoltarea studenților în cei patru ani au influență aparte și fiecare promoție vine cu specificul ei, cu problemele ei (sau ale lor), fiecare promoție are o problemă de acomodare de început sau de comunicare neexersată îndeajuns. O parte din ele se rezolvă la bord, altele doar parțial, dar cred că rolul lor la bordul navei este de a acumula cât mai multe cunoștințe și cred că feedbackul pe care îl dau activității de practică este în creștere și noi încercăm în permanență să îmbunătățim aceste condiții de viață, de trai, de acumulare a cunoștințelor, astfel încât studențul când pleacă de la bordul navei să fie un student instruit, pregătit și dormic să iubească marina.

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Batran“

Studentul de azi nu poate fi același cu cel de acum zece sau cinci ani, pentru că studențul evoluează. Nimici nu stă pe loc, nici echipajul, nici noi ca oameni, în fond, nu stăm pe loc. Evoluăm, suntem convinși că și noi avem multe de învățat de la ei, îi tratăm ca și cum ar fi copiii noștri, fără a-i cocoloși, dar îi tratăm cu respect și cu datorie de a le transmite că ei trebuie să înțeleagă că NS Mircea continuă o tradiție de optzeci și doi de ani, că ei au sansa și bucuria de a fi la bordul unui velier ce a văzut foarte multe porturi și a trezit multe emoții pentru cei pe care i-a întâlnit îndelungul istoriei sale.

Deci, studențul din Academia Navală atunci când vine la noi, pășește cu emoție, stângăciș și teamă de nou, iar când pleacă, plecă cu un bagaj de cunoștințe și niște clarificări pe care le-a primit și le va folosi în cariera următoare, ei fiind bucuroși că știu ce au de făcut în viitor: merg la nave, la unități de uscat, deci au idee care poate fi traectoria lor.

Relatați-ne o experiență remarcabilă din perioada studenției dumneavoastră.

Cu tristețe pot spune că eu nu am făcut practică la bordul NS Mircea, am avut doar o singură ieșire, astă se întâmplă în 1993 când eram în anul I și avusesem o ieșire doar de câteva ore, de acomodare, undeva în octombrie pe frig și vreme urâtă. Îmi aduc aminte de comportamentele navei, de oamenii din echipaj. Regret că nu am făcut practică și un voiaj cu nava, dar pe atunci marșurile erau mult mai scurte, porturile vizitate fiind destul de limitate și în special în regiunea Mării Negre.

Am reîntălnit nava în 1993 când deja era ofițer, nava ieșise din șantierul naval din Brăila și venea spre portul Constanța. Mi-a rămas în cap acea imagine și nu îmi puteam imagina la fel moment că voi ajunge să văd Nava Școală „Mircea“ de pe navă, iar nu din afara ei.

CDOR. MIRCEA TÎRHOACĂ

Nava Școală „Mircea”

...pentru cei mai mulți care urcă la bordul navei pentru instrucție reprezintă și primul contact cu viața pe mare. „

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

OPINIE

„

CU DEMNITATE ȘI NOBLEȚE.

Luni dimineață, 4 aprilie 2011, destul de devreme, când vremea încă nu este prietenoasă și furtunile sunt frecvente în Marea Neagră, a fost pentru prima dată când apelul general care s-a auzit de la bordul NS „Mircea” avea să mă întâni departe de tot ceea ce înseamnă casă și familie. Cadet, studentă în anul II în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, priveam, alături de colegii mei, plecarea la bordul navei dintr-o perspectivă pozitivă, pe baza povestirilor și experiențelor împărtășite de către colegii mai mari. În cele 25 de zile petrecute la bordul navei am descoperit tainele marinăriei, am realizat urcări și coborări repetitive în arboradă. Orelle de curs, carturile și grupele la bucătărie erau stabilite,

„iar soneria, pe care la început nu o înțelegeam, la un moment dat a început să capete sens: adunarea, veselării pregătesc masa, ofițerul de cart la cameră și cea mai importantă „liber de la orice activitate”.

Cele 25 de zile au trecut cu bine, anii la fel și ei, și mă văd acum pe data de 05 mai 2019, din nou în fața NS „Mircea”, de data aceasta privind lucrurile dintr-o perspectivă diferită: instructor pentru studenți pentru o perioadă de 94 de zile. Anul 2019 a reprezentat pentru NS Mircea un an foarte important, întrucât în data de 17 mai, Mircea a sărbătorit 80 de ani de existență, ani pe care îi poartă în continuare cu demnitate și noblețe.

Instruirea studenților și a cadejilor la bordul NS „Mircea” a implicat, în primul rând, acumularea de aptitudini practice, necesare încadrării pe viitor a unei funcții de ofițer punct sau ofițer mecanic; spre exemplu, viitorii ofițeri de puncte iau contact cu instruirea clasică marinărească, reprezentată de navigația estimată, costieră și navigația astronomică pe baza echipamentelor și instrumentelor de navigație clasice (sextant, cronometru, table nautice, efemeride, girocompas), precum și cu familiarizarea și exploatarea aparaturii moderne de navigație care se regăsește la bord (radar, hărți electronice), iar studenții electromecanici, au parte de o familiarizare amplă cu profilul specializării prin prezentarea documentațiilor

specifice agregatelor din C.M. (motor principal, grupul electrogen, instalații auxiliare, tablou distribuție principal), precum și instrucțiuni de exploatare și supraveghere a acestora.

NS „Mircea” reprezintă o provocare, întrucât pentru cei mai mulți care urcă la bordul navei pentru instrucție reprezintă și primul contact cu viața pe mare. Ambele perspective la bordul navei au venit cu experiențe diferite, frumoase care mi-au adus satisfacții profesionale.

CPT. ANDRA NEDELCU

Nava Școală „Mircea”

PRIN OCHII STUDENTULUI

„

ÎN LARGUL NEMĂRGINIT AL MĂRII

Practica studenților din anul al III-lea a constat în cunoașterea tainelor navei-școală „Mircea” și efectuarea unui marș pe parcursul a zece zile. Timpul, efemer după cum îl stim, s-a scurs într-o clipă, dar această clipă nouă, studenților, ne-a fost suficientă să găsim răspunsuri în ceea ce privește marinăria. Zilele au trecut una câte una, dar datorită programului bine structurat, am reușit să efectuăm cât mai multe activități.

Astfel, în prima zi, după ce am făcut cunoștință cu comandantul brioului și cu echipajul, ne-am axat pe cunoașterea navei atât pe punte, cât și în compartimentele motoarelor. Studenții au fost împărțiți în mai multe serii, iar membrii echipajului, gata să ne împărtășească din cunoștințele lor, ne-au condus în turul navei, explicându-ne semnificația fiecărui lucru nou întâlnit. La terminarea programului, ne-am reîntors în academie.

Următoarele patru zile au decurs în aceeași manieră, activitățile fiind diverse pentru a putea învăța cât mai multe cu putință în timpul care ne-a fost alocat. Dintre toate activitățile pe care le-am desfășurat, cea mai inedită și totodată cea care ne-a fascinat, a fost urcatul în arboradă. Această activitate are rolul de a strânge și de a desface velele de pe arbori. Așadar, ca fiecare generație care face practica pe briu și noi am dus la bun sfârșit această activitate care la început ne-a dat mari bătăi de cap, dar datorită profesionalismului și răbdării de care au dat dovadă membrii echipajului, am reușit pe zi ce trecea să urcăm cât mai sus posibil. Astfel, bine ancorăți cu hamuri și neînfricați, am făcut ca frumosul velier să se lasă purtat de bătaia vântului.

În cea de-a şasea zi am urcat la bordul navei-școală, eram pregătiți pentru a porni în marș, iar acest lucru a facut ca la programul nostru să fie adăugate servicii care ne-au făcut să înțelegem ce urmează după terminarea studiilor. Fiecare specializare a executat serviciile corespunzătoare, astfel, studenților de la Navigație, Hidrografie și Echipamente Navale le-au fost destinate serviciile din camere de comandă, la cărmă și de veghe, iar celor de la Electromecanică Navală, serviciile de la camera motoarelor. Bine supravegheai de către fiecare ofițer de serviciu, am putut lua decizii, măsuri și, totodată, veni cu noi idei în legătură cu drumul pe care trebuia să îl ia nava. Tot în aceste zile, pe lângă exerciții practice și servicii, am fost instruiți și teoretic de către instructorii de la bord. Aceștia ne-au împărtășit din cunoștințele lor pe care le-am notat individual în caietele noastre de practică.

În ultima zi, am ajutat echipajul la mentinerea navei, învățând diverse noduri marinărești și tehnici de a păstra îngrijită și mereu primitoare o navă de asemenea dimensiuni. Un alt lucru nou pe care l-am încercat în timpul celor cinci zile de marș a fost dormitul în hamace, care – din nou – nu a părut un lucru prea ușor la început, dar care s-a dovedit a fi o experiență plăcută și greu de uitat. Pe lângă toate activitățile avute încă de la primele ore ale dimineații și până seara, spre sfârșitul zilei te puteai bucura de un apus de poveste la care luau parte și delfinii ce întoașau armonios în jurul navei.

Experiența studenților la bordul navei-școală „Mircea” a fost, din punctul meu de vedere și din conversațiile avute cu colegii mei, una de neuitat, una care, cu siguranță, pe mulți îi va face să se întoarcă pe acest velier și, de asemenea, să aleagă o carieră ce implică ieșirile în largul nemărginit al mării.

Le mulțumim celor care și-au întrerupt activitățile pentru a ne îmboagi nouă cunoștințele, domnului comandant al brioului care ne-a primit cu multă căldură pe nava sa, precum și tuturor celor care au făcut ca acest marș să fie posibil.

Vânt bun din pupă!

STD. SG. MAJ. CRISTINA COSTEA

Nava Școală „Mircea”

PRIN OCHII STUDENTULUI

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

„FILE DE JURNAL

ZIUA ÎNȚÂI

După o pregătire de o săptămână, iată că a sosit vremea să ne îmbarcăm pentru marș. Motoarele au pornit, noi, studenții, am fost așezați în grupe pe punți, pregătiți să asistăm la manevrele care urmău să fie făcute pentru a scoate nava din port. Simteam fluturi în stomac: primul meu marș la bordul unei nave! Aveam să îmi aduc aminte despre el pentru tot restul vieții, aveam să povestesc despre el familiile mele, foștilor colegii și tuturor ce vor fi interesați să-mi asculte povestea.

Era o dimineată senină numai bună pentru a pleca pe mare, apa era liniștită, iar vântul din pupă perfect pentru manevrare.

A fost nevoie de ajutorul unui remorcher că să ieșim din port și o dată ieșiți, s-a creat furofă, cu toții doreau să facă poze, să împartă din experiența lor cu cei de-acasă. A urmat adunarea serviciilor; din prima zi mi-am auzit numele: eram serviciu la cantină. M-am întristat puțin, pentru că eram mult prea fascinată de ce se petrecea pe puncte ca să îmi petrec prima mea zi sub punte.

Ziua a fost agitată, nici eu și nici colegii mei nu aveam experiență necesară ca să știm cum să executăm serviciul, aşa că am alergat toată ziua sub puncte întrebând ce urmează să facem, când și cum. Seară, am ajuns obosită în cameră; cu puțină urmă de invidie, îmi ascultam colegii povestind despre lucrul în arboradă, dar... avea să vină și rândul meu.

ZIUA A DOUA

După micul-dejun, am ieșit din serviciu și am început să îndeplineșc sarcini pe puncte centrală. Am început cu brațarea, sarcină ce necesită efort fizic și coordonare. Treaba mea era să filez parăma gabierului, care era cea mai lungă și cea mai grea. Nu a fost ușor să ne sincronizăm, necesită exercițiu însă, în cele din urmă, am reușit după câteva încercări.

După masa de prânz, a urmat cea mai palpitantă activitate pentru mine – urcatul în arboradă. Instructorii ne-au împărțit pe serii și, în ordine, am început cu multă grijă să urcăm pe grilele arboradei.

STD. SG. ANASTASIA SCRIPCARIU

Aceștia ne verificau pas cu pas cât de bine eram asigurați și starea în care ne aflam. Nu am avut nicio emoție, nu mă puteam gândi la altceva decât la senzația pe care o voi avea ajunsă în postul meu. Un gând superficial, dar în acel moment era singurul care mă apăsa.

Urcam fără teamă, mă simteam stăpână pe mine și indiferent față de înălțimea la care se afla verga. Am urcat pe gabier și anume, în capătul său, pe verfător. Era amiază și soarele se reflecta în apa mării, iar sub mine nava părea mică; colegii mei – niște puncte minuscule. Nu voiam să cobor, aş fi vrut să pot privi totul de la acea înălțime, să rămân acolo și să admir marea care parță mă hipnotizase cu frumusețea ei. Înainte să cobor, câțiva delfini ni s-au alăturat, înțotind pe lângă navă și întregind peisajul. Am așteptat ca fiecare dintre noi să ajungă pe poziția sa și apoi, am coborât.

Ajunsî pe puncte cu toții, am început să ne împărtăsim din senzațiiile trăite: unora le-a fost teamă, alții s-au simțit excepțional, iar eu am simțit că mi-am găsit locul, că mă aflu exact unde trebuie să fiu.

Seară a venit repejor și am început să ne întindem hamacele pentru somn.

Nava Școală „Mircea”

ZIUA A PATRA

Oboseala a început să se facă simțită, însă nu îmi pierdusem buna dispoziție. Cerul era înnorat și urma să fie o provocare pentru serviciul de veghe. În acea zi am întins velele și, spre dezamăgirea mea, am primit rol pe punte.

Motoarele s-au opri și am început să navigăm pe vele. Nu îl văzusem niciodată pe „Mircea” mai frumos decât atunci, vergile nu mai erau chele, iar velele albe se umflau în bătaia vântului.

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

ZIUA A TREIA

Ziua a început cum nu se putea mai frumos, cu primele crăpături de lumină care își făceau loc prin hubloul de lângă hamacul meu, încărcându-mă cu energie pozitivă. Valurile au început să devină mai violente și, pentru prima dată, am sesizat mișcările navei. Era o provocare nouă să încerc să îți menții echilibrul în cabina micuță, fără să cazi peste sau să calci un alt coleg.

Urma să fac pentru prima dată serviciu de cart. Atâtea lucruri învățate numai în teorie pe băncile Academiei aveam să le pun în practică! Să trasez și să calculez drumul navei, să observ repere reale și să le folosesc în aflarea poziției. Cartul dura patru ore ziua și patru ore noaptea și eram mai mulți care îl efectuam, iar fiecare aveam sarcini bine definite. Pe parcursul zilei, au existat mai multe simulări: de incendiu, de om la apă, etc. Toate aveau menirea de a ne instrui cum să procedăm în diverse situații ce pot apărea pe parcursul marșului. Noaptea a fost agitată, a început să plouă și marea a devenit tumultuoasă deodată. Era palpitant de privit din cabină, dar dificil de stat pe punte.

PRIN OCHII STUDENTULUI

Parcă în acel moment și soarele ieșise să îl admire. Au urmat exerciții de brațare și am învățat cum să prinDEM vânt în vele. Totul părea desprins dintr-un film cu pirati: nava se cătina purtată de valuri, oameni umblau pe vergi, vântul umfla velele. În acea zi, am învățat importanța de a observa orice obiect aflat în apă, am asistat la manevra de ancorare, am avut ocazia de a sta de veghe la cărmă și am admirat cel mai frumos apus văzut vreodată.

Noaptea am trecut iar prin fiecare post de veghe, încă o dată. A fost o noapte friguroasă, dar și ultima petrecută la bordul navei.

ZIUA A CINCEA

Am început ziua aflându-mă la veghe cârmei, îndreptându-ne înapoi către Portul Constanța. De dată această am reușit să privesc mai de aproape și să înțeleg mai bine manevrele necesare pentru intrarea în port. Unii dintre noi am debarcat cu părere de râu că părăseam nava, alții bucuroși că ajungeau pe uscat. A fost una dintre experiențele pe care le voi prețui pentru totdeauna. Indiferent de spațiile înguste și obosela adunată în nopțile nedormite, mă voi asigura că nu voi uita nimic, că îmi voi aminti mereu ce a fost mai frumos. Îmi voi aminti de locul în care, pentru prima dată, am simțit că fac ceea ce trebuie, că mă aflu în locul potrivit pentru mine.

SUMARUL RUBRICII

Pag. 56-57
Un fenomen care schimbă vieți,
LT. CDOR. MARIUS CUCU

Pag. 58-59
Să descoperi o mentalitate diferită,
STD. PLT. MAJ. AURELIAN DASCĂLU

Pag. 60
Nu ratați oportunitatea de a interacționa,
STD. SG. VLAD ABICULESEI

Pag. 61
Un drum cu siguranță nou,
STD. SG. VALENTIN DAN

ERASMUS +

FOTO: Biroul Proiecte și Programe Comunitare / Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

“ UN FENOMEN CARE SCHIMBĂ VIETI

Cum a început programul Erasmus+ în Academia Navală?

În anul 2021 se împlinesc 34 de ani de implementare a programelor pentru educație, formare și tineret la nivel european, 24 de ani în România și de 13 ani în Academia Navală. Programul Erasmus+ este considerat cel mai de succes program al Uniunii Europene, cu un impact major asupra noii generații. Acest fapt se poate observa și la nivel instituțional, interesul studenților și cadrelor didactice fiind în creștere de la an la an, fondurile alocate crescând de la progresiv în ritm accelerat, de la un buget de 50.000-100.000 Euro în anii de debut, la 120.000 Euro acum 10 ani, respectiv la un total alocat de 607.000 Euro în anul 2021.

Care sunt beneficiile accesării unei mobilități Erasmus pentru studenții noștri?

Dincolo de provocările profesionale rezultate din asimilarea complexă a practicilor internaționale din sistemul academic și de training la nivel european, accesarea unei burse Erasmus+ încă de pe bâncile școlii, aduce și alte avantaje notabile cu impact asupra pregătirii de specialitate și instruirii multiculturale, dintre care aș aminti:

- acumularea unei experiențe de viață memorabile, cu provocări care te fac să ieși din zona de confort și astfel să își înțelegi mai bine limitele și potențialul;

- cunoașterea și înțelegerea culturii, obiceiurilor și tradițiilor unei țări străine, cu impact în asimilarea standardei de lucru în colectivele multinaționale și interculturale;

- dezvoltarea competențelor lingvistice într-o limbă de circulație internațională, inclusiv cu dezvoltarea limbajului tehnic de specialitate;

- petrecerea timpului într-o atmosferă internațională și interculturală, care contribuie major la depășirea barierelor de comunicare;

- îmbunătățirea perspectivelor de carieră și personale, prin înțelegerea factorului de internaționalizare și a impactului asupra parcursului profesional;

- experimentarea unui sistem educațional diferit de cel românesc;

- interacțiunea cu alți studenți participanți la programul Erasmus și participarea la activități în comun în domeniul educațional și de cercetare;

- și, nu în ultimul rând, șansa de a reprezenta România și Academia Navală „Mircea cel Bătrân” la nivel european și internațional.

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Erasmus +

INTERVIU

Există diferențe de interpretare sau de asimilare a experienței programului între un student civil sau unul militar?

Deviza programului Erasmus+ este „Changing lives. Opening minds”, fiecare experiență în parte este diferită și depinde în mare măsură de implicarea fiecărui student pe parcursul mobilităților. În mod evident, sunt diferențe legate de cursurile urmărate,

Mai mult, astăzi ne mândrim cu una dintre cele mai rate de absorbție la nivel național, raportat la numărul de studenți, obținând la finanțare suma cea mai mare din regiunea de sud-est a României. ”

specificitatea programelor de training sau de elementele culturii de grup, dar asta nu radicalizează diferențele, ci doar adaugă nuanțe la modul de asimilare a experiențelor internaționale. Pe fond, experiența internațională consistă în activități academice și extracurriculare similare, cu o perioadă prealabilă de acomodare, respectiv de inserție în contextul multicultural.

Care sunt punctele forte pe care trebuie să le aibă candidații?

Studenții sunt încurajați să participe la procesele de selecție organizate semestrial de Biroul Erasmus+, fiind asigurate transparența și accesul liber la stagiile de practică, în funcție de locurile și perioadele agreate cu partenerii noștri. În cazul stagiilor de practică și cadetie, procesul de aplicație și evaluare este continuu, până la epuizarea fundurilor, criteriile de calificare fiind aceleași precum în cazul mobilităților pentru studii. Pentru toți studenții, militari sau civili, punctele forte, pe lângă rezultatele pozitive la învățătură și cunoașterea unei limbi de circulație internațională, trebuie să vizeze accente ale personalității cum ar fi: încrederea în sine, curiozitatea de a descoperi o țară și o cultură nouă, responsabilitate și angajament în context educațional, dorința de a-și depăși limitele și de a experimenta lucruri noi.

Care sunt intențiile strategice și operaționale ale biroului Erasmus pentru perioada următoare?

Biroul Programe și Proiecte Comunitare al ANMB intenționează să largescă numărul de parteneri internaționali, atât din Uniunica Europeană, cât și din alte țări la nivel extracommunitar, în vedere diversificării și creșterii mobilităților de studiu și

plasament pentru studenți, atât civili, cât și militari. În plus, pentru studenții militari, ANMB se află în curs de implementare a semestrului naval comun (International Naval Semester) alături de parteneri similiari din Polonia, Grecia, Bulgaria, Italia, Portugalia și Spania, în cadrul liniei de dezvoltare LoD11, sub egida European Security and Defence College (ESDC). Astfel, cum s-a observat deja din semestrul încheiat și din rezultatele selecției pentru semestrul I al anului universitar 2021-2022, au fost create deja premisele necesare organizării schimburilor regulate de studenți militari în cadrul programului EMILYO, finanțat din fonduri Erasmus+. În același context, este de remarcat faptul că programul Erasmus+ nu înseamnă numai programe de mobilități, ci și proiecte de parteneriat strategic, ANMB având în implementare în prezent 3 proiecte de cooperare în domeniul învățământul superior și digitalizării, cu parteneri din Franța, Turcia, Slovenia, Lituania, Portugalia, Bulgaria și Cehia. Intenționăm ca în perioada următoare să intensificăm procesul de accesare a fondurilor din toate programele europene, regionale sau internaționale disponibile, cu tematică academică sau de instruire militară și astfel să dezvoltăm permanent relațiile bilaterale instituționale, în interesul comunității academice.

Lt. CDOR. MARIUS CUCU

Erasmus +

SĂ DESCOPERI O MENTALITATE DIFERITĂ

”

STD. PLT. MAJ. AURELIAN DASCĂLU

În semestrul al doilea al anului universitar 2020 - 2021, am participat la o mobilitate de studiu la Academia Navală din Polonia. Raportându-mă la această experiență, pot afirma că aceasta oferă condiții mai mult decât favorabile studentilor aflați în mobilități Erasmus, atât din punct de vedere al spațiilor de cazare cât și a modului de desfășurare a cursurilor.

Având în vedere faptul că am trecut printr-o perioadă mai complicată datorită situației pandemice, din punctul meu de vedere, profesorii cu care am desfășurat activitatea pe parcursul acestui semestru au dat dovadă de profesionalism și implicare.

Unul dintre cele mai mari avantaje ale Academiei Navale din Polonia este poziția geografică. Aceasta este situată în zona de nord a Poloniei, în orașul Gdynia, un oraș deosebit, cu un istoric foarte interesant și atracții turistice, pe care le-am descoperit într-un tur al orașului, alături de coordonatorii noștri Erasmus din Polonia. De asemenea, această zonă se află la doar câțiva kilometri de orașele Gdańsk și Sopot, orașe cunoscute atât la nivel național, cât și internațional. Primul moment în care am călătorit prin Gdańsk nu va dispărea niciodată din memoria mea. Am fost foarte fascinat de designul clădirilor și de atmosfera plăcută oferită de frumusețea orașului.

Având în vedere faptul că am trecut printr-o perioadă pandemică, programul zilnic nu a fost unul foarte solicitant, cursurile fiind online. Modul în care s-au desfășurat cursurile în Academie a fost unul profesional și foarte bine structurat. În fiecare săptămână apărău schimbări în orar, reușind astfel să elimine ideea de rutină și monotonia, iar în momentul în care profesorul a terminat subiectele necesare materiei planificate pentru semestrul respectiv acesta pregătește examenul final al acestei materii, reușind astfel să reducă volumul de muncă a studentului.

În opinie personală, experiența Erasmus+ este extraordinară. Este foarte important faptul că interacționezi cu străini și să ai ocazia să descoperi o mentalitate diferită de cea din țară și să faci o comparație. Eu, de exemplu, am avut ocazia să discut cu studenții din Kuwait și Qatar care au o religie și un stil de viață total diferite. De asemenea, dezvoltarea personală – în special în plan lingvistic – poate fi neașteptat de mare, având în vedere faptul că vei practica limba engleză pe tot parcursul semestrului, atât la cursuri, cât și în timpul liber cu colegii polonezi.

Cea mai frumoasă experiență a fost din perioada Paștelui catolic. Cu această ocazie, am fost primiți de familile unor studenți polonezi. Aceștia ne-au găzduit pe perioada Paștelui și astfel am cunoscut tradițiile și obiceiurile pascale în familie.

Un alt oraș important pe care l-am vizitat a fost Krakowia, cu un design autentic și unic în lume, plin de tradiții și povești frumoase. Am vizitat principalele atracții turistice din oraș și am avut ocazia de a interacționa cu oamenii de acolo care sunt foarte primitori, fiind un oraș cunoscut pentru turism la nivel internațional. În apropierea orașului se află și unul dintre cele mai înspăimântătoare locuri: lagărul Auschwitz. Aici a fost una dintre cele mai bizare și interesante experiențe. Locul este terifiant datorită autenticității faptelor comise în perioada celui de-Al Doilea Război Mondial. Poveștile din acea perioadă, în paralel cu elementele prezентate la fața locului, te fac să te cutremuri și să simți durerea și panica prin care au trecut acolo milioanele de oameni.

De asemenea, împreună cu grupul de studenți români cu care am petrecut această perioadă în Polonia, am organizat o excursie în care am vizitat partea de sud a Poloniei și capitala țării – Varșovia. Capitala este un oraș înțăntător, loc în care am întâlnit o mulțime de străini veniți de prin toate culturile lumii.

În concluzie, consider că orice student ar trebui să se gândească să aplice la programul Erasmus pentru a avea parte de o nouă experiență care poate schimba mentalitatea și te poate ajuta să te dezvolți mai mult pe toate planurile. Aceasta experiență este o comoară pentru cei pasionați de studiu, călătorii și interacțiune cu oameni diferenți etnic și cultural.

Erasmus +

**NU RATAȚI OPORTUNITATEA
DE A INTERACȚIONA!**

”

În perioada februarie – iunie 2021, o echipă compusă din studenții militari Vlad Abiculesei, Alin Mocanu și Tudor Rebenciu, au parcurs al doilea semestru din al doilea an de studii la Academia Navală „Nikola Vaptsarov” din Bulgaria. Adaptată contextului, mobilitatea s-a desfășurat în sistem online pentru cei trei studenți, provocările pandemiei ieșind la suprafață de la o zi la alta și înținându-i focuși pe obiectivul lor academic, indiferent de format. Cu toate acestea, cei trei studenți ai noștri au încheiat cu bine mobilitatea, o experiență pe care o cataloghează drept frumoasă, tranșantă și provocatoare. Mai multe vom afla chiar de la ei, în cele ce urmează.

Dincolo de încântarea determinată de o primă mobilitate în cadrul programului Erasmus+, vă mărturisesc că toate cursurile, seminariile și laboratoarele au fost finite de către profesorii din Academia parteneră pe platforma Google Classroom, începând cu data de 1 februarie 2021, semestrul de predare terminându-se pe 14 mai. Sesiunea a inceput pe 17 mai și s-a terminat pe 31 în aceeași lună. Am efectuat cursuri cu studenții ai anilor I, II și III ai Facultății de Navigație din cadrul Academiei Navale „Nikola Vaptsarov” (NVNA) și am învățat de la profesorii lor materii pe care cu siguranță le-șez fi învățat și în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. Din acest punct de vedere, materiile au fost echivalate conform unui contract de studii întocmit cu grijă de birourile Erasmus din cele două universități. Cu privire la interacțiunea dintre mine și profesorii Academiei din Bulgaria, precizez că aceștia vorbeau fluent limba engleză și mi-am înțeles foarte bine cu ei. Făcând o paralelă nu tocmai fericită, dar adevarată, colegii cu care am făcut cursuri nu știau foarte bine limba engleză, comunicarea dintre mine și ei fiind în anumite situații deficitară.

Din perspectivă tehnică și de utilizare a instrumentelor e-learning, platforma Google Classroom folosită de studenții bulgari în timpul videoconferințelor este diferită față de Big Blue Button, platformă utilizată de Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, însă profesorii bulgari urmăreau aceeași structură a materiei ca și profesorii din România, metodele de predare fiind asemănătoare în ambele țări. Neobservând ceva inovativ în modul de predare al profesorilor din Bulgaria, consider că metodele de predare din România se află la un standard destul de ridicat pentru pregătirea studenților, și personal, nu văd pentru moment o opțiune prin care ar putea fi îmbunătățite. Pot afirma cu încântare că pe parcursul semestrului petrecut cu studenții bulgari, dar și greci, mi-am dezvoltat abilitățile de comunicare în limba engleză, trecând de la a avea frica de a vorbi în această limbă la fluentă în utilizarea ei. Per total, Erasmus+ a fost o experiență pozitivă pentru mine și, prin urmare, îmi doresc să mai fac parte din acest program și cu altă ocazie.

Recomand tuturor studenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” să prezinte mai mult interes față de programele internaționale ale biroului Erasmus+, să facă parte din orice tip de mobilitate, fie ea și de o durată mai scurtă, în orice țară, deoarece experiența este inegalabilă.

STD. SG. VLAD ABICULESEI

60

ORIZONTURI MARINE

UN DRUM CU SIGURANȚĂ NOU

Valentin Dan participă în această perioadă la o mobilitate de studiu la Academia Navală din Polonia. Intenția noastră a fost de a-i culege o impresie înainte să înceapă experiența internațională.

Am fost impresionat de Polonia ca țară, aflând cu interes despre soarta ei în cel de-Al Doilea Război Mondial. M-a impresionat mai mult poporul polonez, oameni pentru care am un respect deosebit încă de dinainte să îi cunosc, pentru voință și refuzul lor ferm de a îngrenunchea în fața oricărei alte puteri, chiar și în cele mai negre timuri, pentru faptul că au luptat și vor lupta indiferent de cădă zadarnică va părea lupta în sine, pentru faptul că nicio altă țară nu le poate contesta caracteristica fundamentală ca popor, patriotismul. Drecht urmare, sunt demni de a fi dați ca exemplu multor alte țări mai mult sau mai puțin cunoscute.

Consider că îmi va fi ușor să leg prietenii în mod special cu studenții polonezii sunt recunoscuți pentru ospitalitatea lor în fața turiștilor, sau mai bine zis, a străinilor, lucru ce îmi întărește certitudinea că îmi va fi ușor să mă adaptez.

Ceea ce cred că mi-ar fi greu, ar fi într-adevăr să mă obișnuiesc cu limba acestora, cu modul de pronunție al nativelor și cu vocabularul lor fundamental, chiar dacă mă voi folosi de engleză pentru a discuta în cea mai mare parte, doresc să învăț pe cât posibil și elemente uzuale din limba acestora, în semn de respect pentru oamenii pe care îi voi întâlni și pentru faptul că este cea mai ușoară modalitate de a comunica cu un nativ.

”

STD. SG. VALENTIN DAN

Sunt foarte încântat de amplasamentul Academiei lor Navale – în regiunea Gdańsk –având municipiul cu același nume. Zona a fost și este foarte importantă pentru dezvoltarea întregii țări, în mare parte pentru traficul naval din zonă, care între timp a ajuns să concentreze unele dintre cele mai mari porturi ale Poloniei. Gdańsk este un oraș istoric și arhitectura chiar dezvăluie acest lucru, dar pe de altă parte, locul „de drept” al Academiei Navale, orașul Gdańsk, nu poate fi mai modern. Din punctul meu de vedere, este o antiteză deosebită între cele două, în mod special pentru că sun la mai puțin de 20 km depărtare unul de celălalt.

Am așteptări mari de la abilitățile de predare ale profesorilor și cred că pe întreaga durată a mobilității se vor dovedi a fi dascăli de excepție. De asemenea, baza materială a Academiei este potrivită pentru a favoriza procesul de învățare.

Nu sunt primul și nu voi fi nici ultimul care va urma un astfel de schimb de experiență, dar sunt încrezător că mă voi adapta cu ușurință cerințelor impuse de Academia Navală din Polonia și voi profita de fiecare oportunitate pentru a învăță ceva nou, a compara conduitele militare, a descoperi în toată intimitatea sa un popor cu o cultură diferită față de a noastră și totodată, pentru a „insufla” puțin din tradițiile românești și modul de viață al unui român autentic.

Pe curând! sau cum ar spune polonezii:
Do zobaczenia wkrótce!

NOIEMBRIE 2021

#ORIZONTURI15

61

ERASMUS ÎN CIFRE

Total fonduri Erasmus+ : 4.264.994 €

KA103 – Fonduri pentru mobilități cu țările programului – 3.788.710 €
KA107 – Fonduri pentru mobilități cu țările partener – 215.869 €
KA203 – Proiecte de parteneriat strategic în învățământul superior – 260.415 €

Total Mobilități cadre și studenți realizate: 1434

Studenți - 1276
Mobilități studentești de plasament – 955
Mobilități studentești de studiu – 321

Cadre - 158
Mobilități de predare – 96
Mobilități de formare – 62

TOP PARTNERI

Mobilități de studiu

Piri Reis University, Turcia – 93 mobilități
Lithuanian Maritime Academy, Lituania – 53 mobilități
Polish Naval Academy, Polonia – 45 mobilități

Mobilități de practică

A.P Moller Maersk – 162 mobilități
CMA CGM – 128 mobilități
Zodiak Maritime – 93 mobilități
Peter Dohle – 87 mobilități

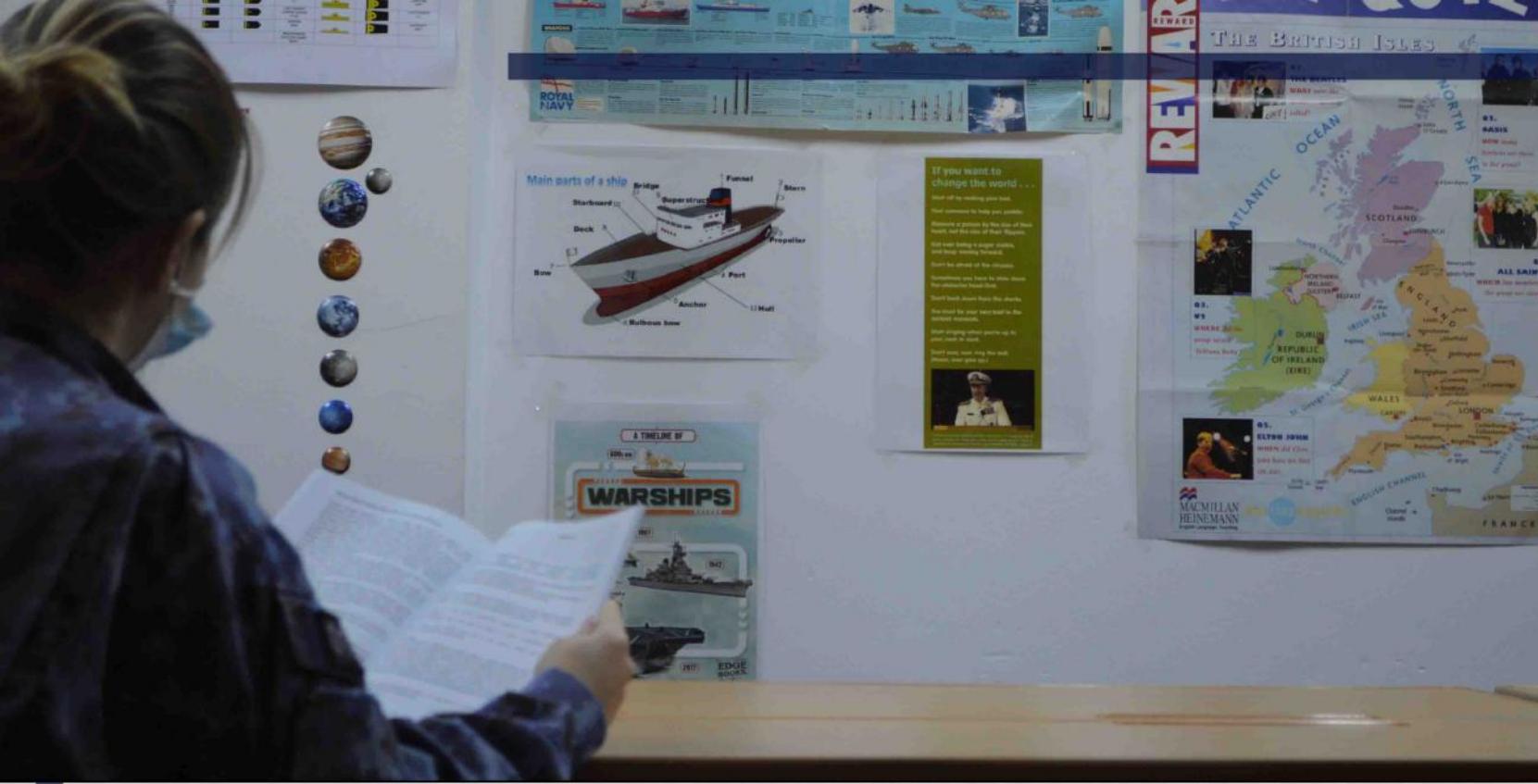
Mobilități cadre didactice

Nikola Vaptsarov Naval Academy, Bulgaria – 37 mobilități
Piri Reis University, Turcia – 32 mobilități
Polish Naval Academy – 27 mobilități

Total mobilități disponibile la data publicării articolului - 271

Mobilități de plasament - 114
Mobilități de studiu - 67
Mobilități de predare cadre didactice - 53
Mobilități de formare cadre & personal administrativ - 37

Detalii furnizate de
BIROUL PROIECTE ȘI PROGRAME COMUNITARE

O LIMBĂ DE CIRCULAȚIE INTERNAȚIONALĂ ESTE OBLIGATORIE

În lumea întreagă se vorbesc astăzi circa 6.900 de limbi. Ele se clasifică, după aria de acoperire, în limbi răspândite pe suprafațe foarte mari, cu sute de milioane de vorbitori, și limbi, care mai sunt vorbite numai de una sau două persoane. Limba engleză rămâne în continuare lider mondial, nu ca număr de vorbitori ci ca aria de răspândire și importanță în majoritatea domeniilor de activitate.

Cred cu tărie în valoarea fundamentală a unei limbi comune, ca o resursă mondială uimitoare, capabilă să ne ofere nenumărate posibilități de comunicare și înțelegere reciprocă și astfel să ne pună în față unor oportunități de cooperare internațională. Limba engleză este de mult timp această limbă comună care servește ca puncte de legătură între oamenii de naționalități diferite, care vorbesc limbi diferite și care, prin intermediul acestei limbi comune, ajung să se înțeleagă și să comunice cu ușurință, indiferent de căt de diferite sunt limbile lor materne.

Considerată limbă a comunicării globale, limba engleză își merită pe deplin numele de lingua franca, cu alte cuvinte, o limbă comună, care joacă rolul unui vehicul neutru față de părțile implicate în comunicare. Engleza este limba cea mai răspândită pe glob în prezent. Există peste 330 milioane de vorbitori nativi dar, dacă se iau în calcul și utilizatorii de limbă engleză ca limbă învățată sau ca lingua franca în domeniul afacerilor, atunci numărul vorbitorilor crește semnificativ.

Nu există niciodată domeniu de activitate în care limba engleză să nu fie prezentă. În ceea ce privește domeniul militar, comunicarea eficientă între forțe armate din diferite țări este esențială. În contextul cooperării internaționale, personalul militar, indiferent de arma pe care o reprezintă, trebuie să poată comunica într-o limbă străină. Limba engleză a fost aleasă limbă principală de comunicare, ea fiind prezentă în toate organismele internaționale militare.

Educație

Pe parcursul celor patru ani de studiu se acordă o atenție deosebită formării și dezvoltării priceperilor și deprinderilor de folosire a limbii engleze în înțelegerea atribuțiunilor profesionale, prin dezvoltarea capacitatilor de înțelegere după auz, exprimare orală, citire și scriere în domeniul tematic. Evaluarea se face la sfârșitul fiecărui semestru de studiu.

În plus, la sfârșitul celor patru ani de studiu, studenții militari trebuie să treacă printre evaluare STANAG al cărei rol este de a stabili, conform unor norme standardizate, abilitatea lor de a folosi limba engleză în situații reale de comunicare orală și în scris, de a înțelege un text scris sau vorbit și de a răspunde corect unui set de întrebări.

Este foarte important ca studenții militari să știe că nicio numire pe un post într-o structură internațională nu se face fără un nivel STANAG adecvat, că nicio acțiune internațională nu poate fi încheiată cu succes fără cunoașterea limbii engleze și că nicio cooperare între diferite state nu se poate realiza fără o punte lingvistică. Numai printre instruire constantă și serioasă se vor putea atinge obiectivele stabilite la nivelul fiecărei structuri militare.

Pornind de la dictonul potrivit căruia *Nicio bătălie adeverărată nu se câștigă fără efort, aş spune că nicio limbă străină nu se învață usor.* Învățarea este un proces de durată, dar cu căștim mai mult, cu atât cunoașterea este mai bogată și satisfacțile mai mari.

Dragi studenți, îndemnul meu este să nu vă dați bătuți. Gândiți-vă la limba străină ca la o cetate pe care vreți să o cuceriti: asediati-o din toate părțile. Citiți, ascultați muzică, vizionați filme, profitați de orice întâlnire cu un vorbitor nativ sau de altă naționalitate și cu care vă puteți înțelege doar în engleză. Fiți convinși că oricât ar fi de anevoieos drumul, veți reuși și vă veți atinge scopul. Aveți nevoie de perseverență și timp. Profitați din plin de tot ce aveți la dispoziție pe parcursul studenției și de profesorii care sunt alături de voi în procesul de învățare. Nu vă temeți să faceți greșeli, odată corectate, ele se vor transforma în lectii învățate care vă vor conduce spre succes.

Și nu în ultimul rând, nu uități: Cunoașterea unei limbi străine completează omul.

”

CONF. UNIV. DR. DELIA LUNGU

PROCESUL DE ADMITERE ÎN ACADEMIA NAVALĂ „MIRCEA CEL BĂTRÂN” 2021

Concursul de admitere în Academia Navală „Mircea cel Bătrân” pentru anul universitar 2021-2022 a fost organizat și s-a desfășurat în baza prevederilor legale naționale și interne.

Pregătirea concursului de admitere a inclus probarea și publicarea ofertei educaționale pentru studiile de licență și masterat, elaborarea Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere care a fost discutat și aprobat în ședința Senatului universitar nr. 738 din 22.01.2021, aprobarea componenței comisiei de admitere formată din comisia centrală pe ANMB și subcomisii pe cele două facultăți și respectiv membrii care făin de administrarea admiterii, precum și componența comisiei de analiză și rezolvare a contestațiilor, prin Decizia rectorului nr. 16 din 09.06.2021, pe baza Hotărârii Senatului universitar nr. 747_D din 02.06.2021.

Concursul de admitere a avut loc pe facultăți, secții și programe de studii, astfel:

I. SECTIA MILITARA

Admiterea la Secția militară s-a desfășurat cu respectarea DGMRU 4 - Metodologia de organizare și desfășurare a concursului de admitere la programele de studii de învățământ superior militar în anul universitar 2021-2022 și a Regulamentului de organizare și desfășurare a

concursului de admitere, în Academia Navală Mircea cel Bătrân 2021.

Admiterea pentru cariera de ofițer de marină, s-a desfășurat în 4 (patru) etape:

Etapă I – repartitia nominală a absolvenților colegiilor militare în conformitate cu DGMRU nr. 2 / 2021; din cele 65 de locuri repartizate acestora au fost ocupate 48; rămânând neocupate 17 locuri;

Etapă a II-a – ierarhizarea candidaților proveniți din liceele și colegiile naționale civile prin examen la disciplinele Matematică-Informatică-Limba engleză, pe data de 23.07.2021, conform DGMRU nr. 4 / 2021, înscriși la Biroul de Informare-Recrutare. Au fost primite de la BIR 130 de dosare de candidat pentru admiterea pe locurile MApN și de la Garda de Coastă 19 dosare pentru candidații MAI.

Proba de cunoștințe la Matematică-Informatică-Limba engleză s-a desfășurat pe data de 23.07.2021 între orele 09.00-12.00, sub forma unui test grilă cu 27 subiecte (câte 9 pentru fiecare disciplină). Subiectele au fost întocmite cu respectarea prevederilor DGMRU nr. 4 / 2021 și a „Metodologiei proprii de desfășurare a testului de verificare a cunoștințelor cu următoarea pondere:

$$NTVC = 0,5 \times N\text{Matem} + 0,3 \times N\text{Info} + 0,2 \times N\text{Engl}, \text{ unde:}$$

$N\text{Matem}$ = nota la subiectele de Matematică;

$N\text{Info}$ = nota la subiectele de Informatică

$N\text{Engl}$ = nota la subiectele de Limba Engleză

La examen s-au prezentat 70 de candidați pentru MApN din 76 și 19 candidați pentru MAI din 19. În urma susținerii examenului au fost declarati:

- la MApN, „Ierarhiță” 38 candidați (note peste 5,00) și „Respinși” 32 candidați. A fost înregistrată o singură contestație pentru reverificarea răspunsurilor corespunzătoare unei note de 2,90. Nu a fost cazul să se schimbe decizia;

- la MAI, „Admiși” 10 candidați, „Neadmiși” 3 candidați, „Respinși” 6 candidați.

Etapă III – Planificarea la probele de selecție a candidaților proveniți din liceele civile prin parcurgerea Centrelor Zonale de Selecție și Orientare (ale MApN), efectuării vizitei medicale la Spitalele militare și a Centrului de Medicină Navală. În perioada 26.07-02.08.2021 s-au planificat și desfășurat probele de selecție la care au participat 35 de candidați din cei 38 declarați ierarhiță, 3 candidați au comunicat că renunță, fiind declarați absenți. După finalizarea cu succes a celor 3 etape de selecție candidații au fost declarați ADMIȘI.

Etapă IV – Pentru candidații declarați respinși s-a desfășurat procesul de reorientare către alte instituții de învățământ militar.

II. SECTIA CIVILA

Admiterea la Secția civilă s-a desfășurat cu respectarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului de admitere în Academia Navală Mircea cel Bătrân 2021.

Au fost oferite patru domenii de studii:

Inginerie marină și navigație - cu programele: Navigație, hidrografie și echipamente navale și Electromecanică navală, **Inginerie electrică** - cu programul Electromecanică, **Inginerie marină și navigație** din cadrul FNMIN - cu programul Navigație și transport maritim și fluvial, ultimul domeniu oferit fiind **Inginerie și management naval și portuar** - programul de studii corespunzător având aceeași denumire.

Pentru acordarea celor 26 de burse de studii aprobat de către Senatul Universitar la studiile universitare de licență s-a desfășurat concurs de dosare, criteriile de admitere fiind 75% media obținută la examenul de Bacalaureat și 25% nota la Matematică obținută la examenul de Bacalaureat.

Pentru locurile cu taxă la studiile universitare de licență s-a desfășurat concurs de dosare, criteriul de admitere fiind media obținută la examenul de Bacalaureat.

Pentru locurile cu taxă la studii universitare de masterat candidații proveniți din alt domeniu de studii au susținut concurs de admitere sub formă de eseu din tematica examenului de licență.

SEFUL SECTIEI

MANAGEMENT EDUCAȚIONAL,

COMANDOR DR. MARIUS BUCUR

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

ACADEMIA NAVALĂ
„MIRCEA CEL BĂTRÂN”

FOTO: Colegiul Național Militar „Ștefan cel Mare”

Rubrica următoare, prezentă în premieră în revista noastră, aduce în fața cititorilor o părere sinceră, post-absolvire, a cadrelor didactice care ne-au îndrumat și școlit pe durata liceului.

Obișnuiați să răspundem pozitiv cererilor acestora pentru a scrie în publicațiile preuniversitare o părere asupra liceului din perspectiva absolventului, încercăm un exercițiu nou până acum: să derulăm același proces, schimbând rolul interlocutorilor.

În acest număr autumnal, în următoarea rubrică, veți putea citi sfaturile adresate nouă de către următorii dascăli:

Prof. Radu CIUMAŞU, Directorul adjunct al Colegiului Național Militar „Ștefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc.

Prof. Camelia TOBĂ, profesor la Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” din Craiova.

Foștilor noștri elevi

„
**ÎNTRÉ TIMP,
S-A ADAPTAT ȘI INSTITUȚIONALIZAT**

Radu Ciumașu este profesor. Originar din Iași, a absolvit Liceul Militar „Mihai Viteazul” din Alba Iulia în anul 1987. Renunță după doi ani la Școala Militară de Ofițeri în favoarea Facultății de Geografie din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, pe care a absolvit-o în anul 1995. Din septembrie 1995 este profesor la Colegiul Național Militar „Stefan cel Mare” din Câmpulung Moldovenesc, iar din august 2021 directorul adjunct al aceluiași liceu. Se autocaracterizează „fost lemist și un bun coleg”. Faptele vorbesc de la sine.

Acum câțiva ani un elev, tentat de farmecul uniformei, de postura inedită de a alege ceva ce de regulă se respinge și de amintirile mitologizate ale elevilor de altădată, deveniți între timp părinți sau bunici, intră prin Poarta colegiului, cu multe așteptări și multe speranțe. Apoi, hotărârea exprimată părinților și sieși că va face totul pentru a traversa cu succes acest obstacol necesar în cale reușitei lui.

Greu, dar și convenabil.

- Dacă vei face tot ceea ce-ți spun cadrele de acolo, vei ajunge ... Om.

Strângi din dinți patru ani, ca într-o medicamentație amară, dar la urmă sigur vei reuși. (Imunitate oricum vei căpăta.) Ce nu știa noul venit și proaspăt buimăcit e faptul că motivația lui militară nu este mai mult decât un impuls, care de fapt nu-i aparține. Că, de fapt, LM-ul este chiar un liceu, că nu se face instrucție ca în Legiunea Străină, că mai mult înveți decât faci mișcări sincrone. Că disciplinarea începe prin a face și păstra curătenia (prea banal), că lucrurile nu sunt chiar aşa cum apar pe NET. Iar cel mai puțin convenabil lucru: nimeni nu-ți garantează că după patru ani vei ajunge ... Om.

Pentru asta mai este de muncă... o viață. Iar singurul care te poate ajuta realmente ... ești tu.

FOTO: Colegiul Național Militar „Stefan cel Mare”

Regimul de internat, relativa izolare, inamicii comuni și lipsa părinților (singura instanță legitimabilă) îi face să crească aproape singuri. Să se crească unii pe alții. De aceea, prietenia din colegiul militar are cu totul altă substanță și durabilitate decât cea de afară. Devine un fel de complicitate, de manieră de adaptare. Adorm povestindu-și ziua, se trezesc împreună, fac înviorarea aia ...!... tot împreună.

Martorii acestor prietenii, acestor speranțe amânate și emoții opriți la jumătate, suntem noi dascălii și instructorii militari. Dacă relaționăm la timp și cu voință educativă, ar trebui să vedem același film al maturizării lor.

Revenim la elevul proaspăt intrat în unitatea militară-liceu. Era pregătit să îndure răul ăla fizic, dar nu se aștepta că trebuie să învețe la toate disciplinele. Într timp, s-a adaptat și instituționalizat.

„
**CA ORICE LEMIST PROTOTIPIC,
IUBEȘTE ȘI URAȘTE LICEUL
ÎN ACELAȘI TEMP.**

În clasa a XI-a, lucrurile capătă un fel de rocadă. Înțelege că trebuie să învețe (că doar de astă a venit aici), dar nu înțelege ce rost mai are insistența astă cazonă.

A fi diriginte în colegiul militar este o provocare. Un permanent compromis frumos. Ești cel care trebuie să-l înveți să-și asume această rocadă.

Și toate schimbările de accent care le însoțesc maturizarea.

De ce compromis? Pentru că ai misiunea ingrădită de a edulcora și justifica instrucția militară, absurd aparent al unor ordine, programele școlare supraîncărcate, nevoia lor de libertate, exigența lor maximă față de alții și îngăduința față de sine, dorul de casă și placerea lor de a spune NU la orice inițiativă.

Pentru că le suntem prieni, frați și părinți doar pe jumătate. De multe ori, lecția de dirigienție este un fel de lamentație continuă, în care devii umărul pe care se plâng, urechea care îi aude și debușeul larg al tuturor defulărilor lor.

Foștilor noștri elevi

POST-LEMISM

Dar prin lacrimile lor (care de fapt nu sunt pentru ceva anume, ci un fel de lubrifiant pentru traversareal LM-ului) aproape te obligă să-ți intri în rol. Dirigintele îi înțelege și trebuie (adică este dator) să-i ajute. Dacă nu-i ajupi, înseamnă că nu-i înțelegi. E o probă continuă.

Dragi absolvenți, sindromul LM îl veți purta cu dumneavoastră prin viață, ca niște supereroi Marvel, amestecați printre muritorii civili.

Cum vă veți recunoaște: veți bate la ușă ori de câte ori ieșiți dintr-o încâpere, veți putea dormi în orice poziție, cu lumina aprinsă sau zgomot în jurul dumneavoastră, o să râdeți la glume pe care alții nu le înțeleg și nu veți găsi nimic amuzant în aspecte care altora le par hilare,

veți găsi o voluptate deosebită în a nu face nimic, ci pur și simplu în a sta... și a sta, savurând faptul că nimeni nu strigă la tine, iar când toți vor reacționa îngrozită la nu știi ce faptă extra-ordinară, voi veți sta calmi ... deoarece e greu să vă mai mire ceva.

„

ȘI DINCOLO DE RIGOAREA PROFESIONALĂ ȘI SOCIALĂ VA EXISTA MEREU UN SUFLET DE COPIL, CARE VA DORI SĂ RETRĂIASCĂ UN TIMP PLASAT UNDEVA ÎNTRE 15 ȘI 19 ANI, CÂND NU PREA A AVUT VOIE SĂ SE JOACE, SĂ IUBEASCĂ ȘI ... MAI ALES, SĂ ... GREȘEASCĂ.

Dar veți avea mai multe cunoștințe generale decât alții, veți ști puțin și din matematică, religie, fizică, istorie, literatură sau geografie. Veți fi învățat că uneori în viață e bine să nu spui nimic, să ai răbdare și motivație continuă.

Și dincolo de toate, veți ști ce înseamnă prietenia.

Vă dorim să fiți buni cetăteni, să vă respectați părinții, dascălii și eroii. Să fiți mai corecți și mai responsabili decât suntem noi, cei mai mari ca dumneavoastră. Să vă iubiți țara, România, și să vă faceți datoria acolo unde viața vă va rătăci.

Iar aici, la Câmpulung, holurile vor continua să răsune de ecolul bucuriilor și tristeștilor voastre, spațiile exterioare vor continua să vibreze încă la ritmul pașilor de defilare, îndelung exersați, iar noi, dascălii, vom purta în susflet și minte imaginea și lecția învățată de pe urma unor ucenici precum Bogdan, Răzvan, ZuZi, Alin, Oana, Andrei, Costin. Pentru că dă, acum la final, putem recunoaște că și noi avem ce învăța de la ... voi!... Mulțumim pentru asta!

Suntem un izvor nescat de speranțe, pasiune, talent, cuvinte și imagini, care așteaptă să-și producă rodul.... academic. Și care va căpăta lumină și adevăr, dar nu prin comandă sau ordin de zi, ci mai simplu, mult mai simplu...

Veți descoperi...singuri...cu certitudine.

Mai presus de toate, fiți vouă înșivă credincioși...

PROF. RADU CIUMAŞU

**DIRECTORUL ADJUNCT
AL COLEGIULUI NAȚIONAL MILITAR
ȘTEFAN CEL MARE
CÂMPULUNG MOLDOVENESC**

„
**AM VĂZUT CUM FIECARE PROVOCARE
ÎI AJUTA SĂ CREASCĂ**

Începutul? Momentul în care se pun în balanță speranțe, se desăvârșesc idealuri și se împărtășesc emoții și perspective. Începutul unui drum comun, primii pași spre o nouă viață: colegiul militar, cetatea din visele copilăriei. Emoția inherentă vârstei inocente, dar și încrederea că vor depăși toate obstacolele. Citezanță.

Dar ce înseamnă cu adevărat începutul pentru un elev de liceu militar?

Despărțire, lacrimi, curiozitate, speranțe. Emoție. Nerăbdare, entuziasm. Rigoare, presiune, așteptări, teamă, sfială, stângăcie. Prietenie, solidaritate, altruism. Oboseală. Plutoane. Instrucție. Drepti! Uniforme. Mândrie. Selfie. Teamă de eșec. Emoții. Bătăi accelerate ale inimii. Tensiune. Legământ. „Colegiu, drepti!” Trezire la realitate. Și întrebarea care nu dă pace: „Vom reuși, oare?”

Așa au descris, într-un îndepărtat septembrie, amalgamul de trăiri de care au fost cuprinși foștii mei elevi. Emoția era cuvântul de ordine al nouului început pentru toți. Pentru prima dată în cariera mea, urma să fiu diriginta a 20 de cadeji. 20 de suflete venite din toate colțurile țării pentru a-și urma un vis. 20 de necunoscuți, uniți de ideal. Grea, dar nobilă misiune!

**COLEGIUL MILITAR URMA SĂ LE
DEVINĂ CASĂ. PLUTONUL URMA SĂ
LE DEVINĂ FAMILIE. LA DOAR 14 ANI
ÎȘI ASUMAU UN DRUM, ȘI NU UNUL
UȘOR, CI UN DRUM AL
PROVOCĂRILOR CARE TE CĂLESC, TE
OBLIGĂ, TE MOTIVEAZĂ, UN DRUM
DE-A LUNGUL CĂRUIA EȘTI
PERMANENT ÎN LUPTĂ CU TINE
ȘI CU DORINȚA DE A REUȘI.**

FOTO: Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

Foștilor noștri elevi

Și de atunci, timpul a început să zboare, iar noi, împreună cu el. Prima ieșire împreună în oraș, prima festivitate, prima defilare, cu berete strâmbă și cravată nearanjată, primele lecții de pregătire militară, primele responsabilități adevărate, primele ore, primul contact cu profesorii, primul bal al bobocilor, primele excursii, primele amintiri împreună...

Am văzut cum fiecare provocare îi ajuta să crească, să se descopere, să-și depășească limitele, cum fiecare grea încercare devine o lecție de viață pe care ei au primit-o cu brațele larg deschise. Au învățat, treptat, că nu sunt singuri, au învățat ce înseamnă cu adevărat o echipă, ce înseamnă solidaritatea, dăruirea.

Vedeam cum încep să le crească aripi, cum încep să învețe a zbura spre idealul lor. Vedeam cum, pentru fiecare pereche de ochi care lăcrima de dor, de deznaidejdă, apărea cel puțin o mână care să-i steargă lacrimile, să cuprindă în brațe. Vedeam cum străinii din primele zile dispăruseră, fiind înlocuiți de colegi, de prieteni, de o nouă familie. Vedeam cum punctea dintre sufletele noastre devine din ce în ce mai solidă. Vedeam cum imposibilul devenea posibil. Încet, încet, deveniseră un tot. Suflete vibrând în cadență. Există, oare, o mulțumire sufletescă mai mare pentru un diriginte decât aceea de a vedea cât de frumos încolțește și crește fiecare sâmânță sădită în sufletele copiilor săi?

FOTO: Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu”

POST-LEMISM

“

GONGUL ULTIMULUI APEL AL VIEȚII DE ELEV MILITAR A BĂTUT, PARCĂ, MULT PREA REPEDE. A SOSIT MOMENTUL BILANȚULUI? TIMPUL ÎI PURTAZĂ ÎNTR-UN ZBOR NEBUN PE ARIPILE SALE. ANII DE LICEU ÎI ÎMBĂTASERĂ CU EMOȚII PUTERNICE, CU BUCURIE, CU ENTUZIASM, CU DEZAMĂGIRE ȘI MÂHNIRE, CU SPERANȚĂ. AU AJUNS, ACUM, SĂ SE PRIVEASCĂ ÎN OGINDĂ, SĂ OBSERVE CE URME AU LĂSAT ACEȘTI ANI ASUPRA LOR.

CÂT DE DEPARTE I-AU ADUS!

Deveniseră tineri frumoși, care învățaseră să construiască, să se autodepășească, învățaseră puterea visului frumos. Tineri cu aripile pregătite pentru zborul maturității. Tineri care au învățat să trăiască cu demnitate, cu generozitate, cu noblețe, să hrănească mereu în inimă sinceritatea, dreptatea, iubirea.

Absolvent!, rostit într-un glas, le amintește că pășesc acum dincolo de pragul adolescenței și lasă în urmă amintiri și prietenii de neuitat. Sunt pregătiți să înfrunte viața. Lacrimi, îmbrățișări, urări, încurajări, chiote de bucurie, ridicări în aer... și un imens dor pe care îl poartă și azi în sufletele lor... Un tablou pe care nu îl vor uita niciodată! O poveste pe care nu o vom uita niciodată! Povestea familiei Plutonului 2, a sufletelor ce au vibrat în cadență.

Nu-mi pot ascunde mândria și admirarea față de tot ce au devenit acești copii: tineri cu sufletul curat, tineri generoși, optimiști, tineri cu spiritul treaz și cu inima larg deschisă! Oameni!

PROF. CAMELIA TOBĂ

**COLEGIUL NAȚIONAL MILITAR
TUDOR VLADIMIRESCU
CRAIOVA**

Post-pandemic

”

CE SE ÎNTÂMPLĂ CU STUDENTUL?

Incontestabil, anul trecut poate fi catalogat drept dificil pentru noi, studenții. Nu învățământul online a fost cel problematic, ci lipsa învoirilor pe o bună perioadă de timp, din cauza situației pandemice. Am încercat din răsputeri să-i facem față, iar într-un final, am primit învoiri și permisii când numărul de infectări se redusese la minim. Desigur că această izolare permanentă de exterior a avut un impact asupra noastră, iar doamna Gherghina Alexe, a fost de acord să ne răspundă unor întrebări pe care sunt sigur că fiecare student și le-a adresat măcar odată, în tot acest timp.

”

Cum credeți a trecut un student peste această perioadă?

Vă pot spune, cu certitudine, în urma interviurilor clinice pe care le-am avut, că au parcurs-o diferit, adică gradul lor de implicare emoțională și evaluare cognitivă a acestei experiențe de adaptare a fost variabil, deci personalizat. Totuși, în calitate de psiholog militar, întrebarea pusă dă naștere unei alte întrebări:

Cum ar fi trebuit să treacă un student militar prin această perioadă?

Pentru că din start, odată cu îmbrățișarea acestei meserii, v-ați asumat responsabilitatea de a interioriza demn și echilibrat anumite privații. Este evident că, la modul general, fiecare ar considera că am putea face față cu succes cerințelor și rigorilor profesiei militare, dar iată că realitatea este cu totul alta, uneori provocatoare.

O situație similară de izolare o puteți întâlni la una dintre viitoarele misiuni la care veți participa ca viitori ofițeri de carieră. Privății ascemânătoare pot fi, de exemplu, determinate de o durată de 2-3 luni și unei misiuni în Oceanul Indian sau rezolvarea – în condiții de risc și incertitudine – unor situații specifice unei misiuni de luptă, cu restricții în a comunica cu cei de acasă, într-un cuvânt, o situație mult mai dificilă. Invitându-vă să faceți un exercițiu de imaginație, v-aș sugera o întrebare pertinentă:

Ce răspuns veți da militarilor pe care îi veți avea în subordine în situația în care v-ar spune că ei nu mai suportă și vor să se întoarcă acasă? Din acest punct de vedere, cred că ar fi recomandabil să considerăm această situație pandemică drept un test care ne permite o evaluare onestă a capacitații de lucru, a rezistenței psihice în condiții de stres.

Cum influențează izolare comunicarea între studenți?

Când vorbim de izolare, cred că vă referiți la izolare față de mediul exterior. Totuși, voi sunteți într-o comunitate, deci, nu sunteți izolați.

Din acest punct de vedere, consider că relațiile dintre studenți nu ar trebui să aibă de suferit, cu atât mai mult cu cât, constat, că toți aveți aceeași problemă – izolare. Astfel, dintr-un anumit punct de vedere, comunicarea dintre studenți ar trebui să fie mai bună și nicidcum să fie influențată de toleranța mai scăzută la frustrare a unora.

Numărul studenților care au apelat la consiliere nu a crescut cu toată situația pandemică în care ne aflăm cu toții. Suntem diferenți, deci, reacționăm diferit în funcție de resursele adaptative ale fiecărui.

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Cine credeți că este cea mai potrivită persoană cu care ar putea vorbi un student atunci când simte că acest context îl depășește?

În primul rând, cu comandanțul său direct. Dar să fie convins că problema este corect pusă și reprezentă realitatea, să fie conștient că acel comandanță a înțeles ceea ce-l frâmantă. Desigur, mai pot vorbi cu profesorii îndrumători de grupă, directorii de departamente, decanii, prodecanii, iar dacă nu este mulțumit de rezolvare, se poate adresa pe cale ierarhică, până la comandanțul Academiei. Evident, dacă este vorba de o altă problemă de ordin comportamental, sentimental, emoțional, se poate adresa psihologului unității, care are datoria de a consilia fiecare student care se prezintă. Nu în ultimul rând, se poate adresa preotului militar, în situația în care problema care îl frâmantă ar putea fi soluționată de acesta. Dar indiferent de situație, consider că ar trebui să se adreseze persoanei pe care o consideră cea mai potrivită să-i rezolve problema pe care o are, iar aceasta – în cazul în care nu este de competență sa – să-l îndrume la cine trebuie. Nu trebuie exclusă nici varianta de a se adresa medicului, părintilor sau chiar unui prieten, care în mod sigur îl va înțelege cel mai bine, iar apoi, împreună, vor putea lua decizia cea mai corectă.

Ce părere aveți despre adaptarea celor din anul I în acest context?

S-ar putea ca studenții de anul I să se adapteze mai ușor acestui context, ei neștiind cum ar fi fost în situația normală. În ceea ce privește adaptabilitatea lor, sunt situații în care unii nu se pot adapta vieții militare de la bun început chiar părăsind sistemul, dar sunt și studenți la care aşteptările lor în ceea ce privește restricțiile sunt mult mai mari decât realitatea, situație în care acomodarea este mult mai ușoară. Problemele de adaptare în anul I sunt inerente anual și sunt de înțeles prin schimbarea mediului familial cu cel militar.

Vedeți în ochii studenților teama de izolare atunci când se întorc din vacanță?

Nu. Uneori mai degrabă dezorientare, incertitudine, iar izolare a fost doar de mediul familial, pentru că în Academie ați interacționat cu studenții și cu tot personalul instituției. De fiecare dată, în momentul consiliérii, încerc să fiu în pielea celui consiliat și să înțeleg problema exact aşa cum o percep el. Numai în acest fel scopul consiliierii este atins, iar problemele pot fi rezolvate.

**PSIHOLOG
GHERGHINA ALEXE**

Pasiune

Îmi este greu să găsesc un titlu potrivit care să descrie ceea ce fac, dar un singur lucru este clar, îmi plac navigația și muzica.

Pot spune despre mine că m-am născut în lotcă, intr-un sat uitat în negura vremii pe malul lacului Razim, fostul golf al Mării Negre, vegheat la nesfârșit de ruinele cetății Heracleea. Este vorba de Sarichioi, locul în care am descoperit de mic ce inseamnă o lotcă, o anoră, o vela... dar cel mai important moment a fost conexiunea stabilită cu natura, cu Delta Dunării. În minte cum la vîrsta de 5 ani mă trezeam dis-de-dimineață pentru a merge împreună cu bunicul meu, pescar de mai bine de jumătate de veac, la pescuit. Drumul nu era unul scurt, traversam lacul întreg și, de cele mai multe ori, navigam cu vela, deoarece motorul încă era un lux. Am fost fascinat de navigația cu velă, văzută atunci pentru prima oară și am început să îmi pun întrebări: „cum funcționează?”, „de ce?” și multe altele.

După câțiva ani în care am fost un simplu privitor al acestui spectacol în adevaratul sens al cuvântului, mi-am luat inimă în dinți și i-am cerut permisiunea bunicului meu de a ieși în larg. Știam să vâslesc, știam să inot, cu alte cuvinte, mă puteam descurca. Am avut parte de un mic instructaj, după care mi-am „luat zborul”. A fost o experiență deosebită acel moment. Vela cu care am navigat pentru prima dată avea cel puțin 40 de ani, era un portal cu multe petice care m-a purtat către origini.

“ MUZICA NAVIGAȚIEI SAU NAVIGAȚIA PRIN MUZICĂ?

De atunci, viața mea a urmat acest drum. Am străbătut lacul în lung și în lat. Obișnuiesc să organizez expediții în locuri mai puțin cunoscute și să experimentez tehniciile de navigație tradițională a locului.

Această pasiune este îmbinată armonios cu muzica pe care o studiez de la 6 ani. Primul meu instrument a fost pianul, după care a urmat armonica și balalaika. În prezent, am două mari proiecte: restaurarea unei mici corăbiu și construcția unui instrument care își are originile din vremea Greciei Antice. Provocarea pe care am acceptat-o cu drag a fost salvarea unei ambarcațiuni vechi din lemn în vara anului trecut. A trecut prin multe etape și mai are de suportat trecerea timpului, dar am în plan ca anul viitor să o lansez la apă.

Voi încerca să îmbin tradiționalul cu modernul, iar marșul inaugural va fi unul de pomină. Îmi doresc să pot ajunge doar cu ajutorul vântului până la gura de vărsare a Brajului Sulina al Dunării. Nu cred că va fi ușor, dar nici greu, depinde de echipajul pe care îl voi forma.

Pentru a reuși să construiesc toate elementele necesare unei navegări sănătoase, fără pierdere de combustibil sau de timp, am încercat să fiu cât mai precis în execuția lucrărilor și, de fiecare dată, am studiat bine situația.

STUDENTII NOȘTRI

Urmează cea mai interesantă etapă, construcția interiorului și compartimentarea. Deși spațiul este relativ mic, îmi doresc să construiesc puntea teuga și puntea dunetă, o mică cabină cu 3 locuri de dormit, să montez un bow thruster, un motor principal cu generator de curent electric, un catarg sau două, cârma și, nu în ultimul rând, o stație meteo pe catarg.

Cu această barcă pe care o voi numi simbolic „Ceaika”, adică pescăruș, vreau să cunosc fiecare colțisor al lacului Razim pentru a construi, în final, din piesele vechi ale bărcii, o hartă 3D la scară a locurilor.

Lacul Razim este „scena” mea, aici mă simt eu în largul meu și de fiecare dată cânt. Această atracție către artă este cumva moștenită din familie.

Astăzi, deja se împlinesc 3 ani de când am fondat trupa Ruskyi RiTm cu care încercăm să învățem folclorul satului meu, să îi atribuim ceva actual. Este o experiență foarte frumoasă. Ne gândim deja la un alt nume care să ne reprezinte, deoarece avem în plan să ne îndreptăm atenția către vechile povești cu pescari, cu piraci, cu corăbii trase la edec, cu urmări pe canalele Deltei...

Vom vedea ce ne rezervă viitorul.

ALEX IULIAN ONOFREI

FOTO: Arhiva personală a studentului

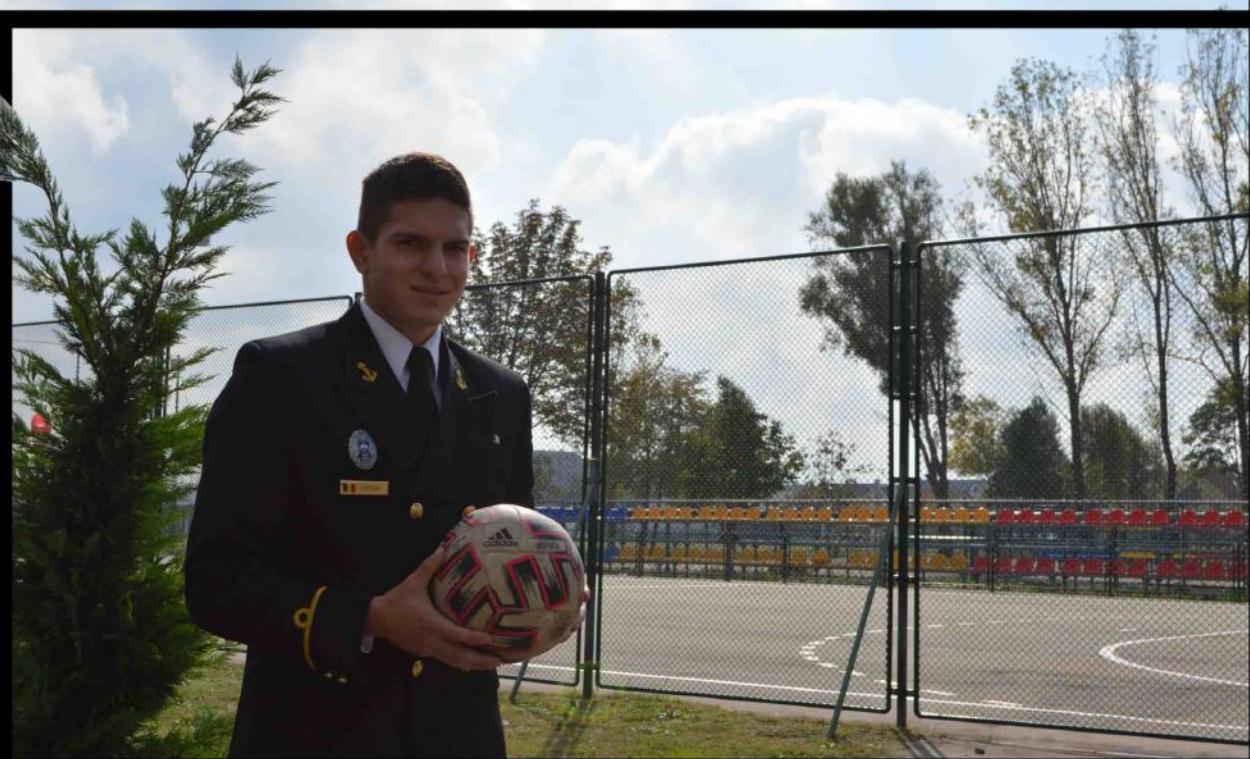

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

“ SĂ DEA DOVADĂ DE FAIR-PLAY

Aspirantul George Moșoiu este pasionat de fotbal de la o vîrstă fragedă. Și-a concretizat pasiunea devenind arbitru în lotul național. A urmat în paralel cursurile Facultății de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității Ovidius.

În primăvara acestui an a avut un merit substanțial în organizarea Campionatului de fotbal al studenților din instituția noastră. Completarea o va spune chiar el.

Cum vedeați rolul sportului în acestă instituție?

Din punctul meu de vedere, sportul nu ar trebui să lipsească din viața nimănui, mai ales din viața tinerilor ofițeri de marină, fiind un mod important de dezvoltare fizică și psihică. Este unul dintre cele mai benefice mijloace de a pune în aplicare lucrul în echipă, atât de necesar în viața unui ofițer. Sportul clădește caractere prin disciplina muncii, prin forța echipei, prin ambiție și competiție deschisă. Tot sportul ne învață să pierdem și să câștigăm, să-i respectăm pe cei mai buni, să fim performanți în modul de a gândi și acționa, iar acest lucru trebuie prioritizat, fără doar și poate.

De unde provine pasiunea pentru fotbal?

Pasiunea pentru fotbal a venit de când eram mic, mergând pe stadion la meciurile echipei Farul Constanța. Pasiunea aceasta s-a dezvoltat pe parcurs, devenind ulterior pentru mine un stil de viață; mă refer nu doar la fotbal, ci la sport în general.

Cum v-a venit ideea organizării unui campionat de fotbal?

După cum vă aduceți aminte, campionatul a fost organizat după o bună perioadă petrecută în Academie, fără multe activități interactive. Am vrut să inițiez o activitate extracurriculară ce s-a dovedit a fi un real succes.

Care a fost reacția inițială studenților la această idee?

Ideea a fost privită cu foarte mult entuziasm de la bun început, a devenit un subiect general de discuție în batalionul de studenți, de la înscrierea echipelor și până la final.

Care este cel mai dificil aspect în organizarea unei cupe precum cea din primăvară? Dar cel mai plăcut?

Cel mai dificil lucru, cu siguranță, este organizarea și stabilirea orelor de disputare a meciurilor, deoarece intervin foarte multe activități pe parcurs, pe lângă serviciile studenților de care trebuia jinut cont. În acea perioadă, au fost vizite la nave, lansări de carte, excursii la muzeu și în alte locații, iar meciurile trebuia organizează în funcție de aceste activități.

Cel mai plăcut aspect este că am organizat o competiție la care a participat o mare parte din batalionul de studenți, fie ca jucători, fie ca suporterii, aceasta întărind relațiile de prietenie. Văzând tribuna plină de studenți la finala campionatului, cu steaguri, trompete și fluiere, cu siguranță acolo a fost adeverată satisfacție.

Cu siguranță a fost, din punctul meu de vedere, o activitate extra-scolară cu mare impact în mediul militar studențesc.

SPORT. INTERVIU

Activitățile sportive au stârnit mereu rumoare în rândul militariilor, indiferent de sport și indiferent de cine participă. Un bun exemplu a fost și Spartachiada de acum 2 ani, organizată în Academia Navală; atunci tot ce conta era să câștige ai noștri.

Cât de mult contează rolul spectatorilor din tribune într-o asemenea competiție?

Foarte mult! Și asta s-a văzut în finală, există poze în acest sens, iar eu sper ca acestea să vorbească de la sine. Cu atâtiva oameni care te susțin, e greu să nu dai totul ca să nu îi dezamăgești și cred că Academia este un mediu esențial pentru sport întrucât modernizarea bazei sportive este una din prioritățile Academiei, iar această preocupare nu poate decât să fie îmbucurătoare pentru studenți. Deși chiar și atunci când porțile sunt făcute din piatră, iar mingea este o sticlă și acela poate fi numit un mediu propice pentru fotbal.

Ce le recomandați celor care vor participa pe viitor?

Le recomand să dea dovadă de fair-play, de camaraderie și de spirit de echipă, să se bucure din plin de fotbal și de emoțiile pe care acesta le oferă.

Cultură

„CRIMA, BAT-O VINA!”

Teodor Patrichi a absolvit cursurile Academiei Navale în vara acestui an. A publicat prima sa carte în aprilie, fiind receptată cu entuziasm de studenți. Începând cu următorul paragraf, mai multe vom afla chiar de la el.

„Acestă carte a fost scrisă în urma unei pasiuni acerbe, prezentă de-a lungul mai multor ani, față de romanele polițiste, cu precădere față de Agatha Christie, regina romanelor polițiste. Consider că este doar începutul a ceea ce s-ar putea numi o cărere de lungă durată. Aștept cu nerăbdare un feedback individual de la cei care au citit-o, indiferent despre ce e vorba: păreri, impresii, idei, sugestii, critici, toate sunt binevenite.”

Cum vedeti importanța cititului?

În ipostaza cititorului este relaxant, e plăcut, e despre a te lăsa dus de val, dar și de a gândi în același timp faptele derulate. În schimb, din perspectiva autorului, lucrurile se schimbă, toate acțiunile sunt gândite invers și mereu am făcut apel la ce aș vrea eu să se întâpte dacă aș căsi cartea pentru prima dată. Aventura necunoscutului și setea de a afla urmările se transformă în bătăie de cap pentru a uimi cu senzationalul, cu neașteptatul, iar despre această trecere pot spune că e destul de grea pentru autor, mai ales pentru cei începători. Cărțul pentru mine face parte din modul de viață. Nu citesc zilnic, fiindcă programul și viața personală nu îmi permit, însă, atunci când încep, este un moment de concentrare maximă. Pot spune că este un moment de relaxare, detașare și gândire în același timp. În pasiunea de a căsi mă regăsesc la fel ca un copil care vrea să cunoască și să rețină cât mai multe, cu o putere de absorție cât mai mare, însă acest lucru de cele mai multe ori nu este posibil într-o măsură chiar aşa mare. În pasiunea de a scrie, în schimb, se află dorința de a crea lucruri noi, materie proaspătă, pentru oamenii care, la fel ca și mine, tratează cărțul ca pe mai mult decât răsfoitor unor bucajă de hârtie.

Ce impact a avut prima carte citită?

Din către îmi aduc aminte, prima carte citită a fost „Aventurile lui Tom Sawyer”, scrisă de Mark Twain. Aveam în jur de 12 ani când am citit-o și pot spune că la acea vîrstă m-a uitat complexitatea acțiunilor și perspectiva autorului, o alegere foarte bună pentru o primă carte a unui copil și care mi-a deschis apetitul pentru cărit, încurajându-mă prin natura ei să explorez acest „univers” despre care nu știam nimic.

Cum a început totul?

Principalul moment declanșator cred că a fost atunci când, terminând o carte a Agathei Christie, am realizat că îmi rămasese o singură operă necitită și apoi erau gata toate cărțile scrise de ea vreodată. Moment în care am intrat puțin în panică: „Atât? Eu acum ce mai citesc?” Cu toate că autoarea are în jur de 90 de cărți scrise, de-a lungul anilor, am tot citit din ele și ajunsesc foarte aproape de final, așa că m-am decis să încerc să scriu eu una, întrucât învățământul în perioada în care am scris cărțea era online și dispuneam de timpul necesar, am avut un avantaj enorm, acela al momentului oportun și nu voiam să ratez ocazia.

Ideile și inspirația apar în mod natural, gândindu-mă la viața obișnuită care uneori poate lăua întorsătu rante cu ciudate și din faptul că oamenii sunt niște genii, atât genii pozitive, cât și genii negative. În momentele în care inspirația nu vrea să fuzioneze cu imaginea mea, mă reințorc cu gândul la Agatha Christie și la felul uimitor în care scria, iar de regulă roțiile încep să se învârtă.

Cum a fost percepută cartea?

Sincer să fiu, primul gând după finalizarea cărții a fost că este o greșeală și că văd eu cai verzi pe pereți, lucru care a și întârziat publicarea ei. Ulterior, m-am convins că au fost câteva sute de ore din timpul meu alocat pentru această carte și, bineînțeles, foarte multă energie, așa că am continuat cu publicarea ei.

FOTO: Academia Navală „Mircea cel Bătrân” / Avizul autorului

O alegere foarte bună, pentru că acum sunt încântat de această realizare. Primele impresii după lansarea cărții au fost bune, recenziiile au fost favorabile și chiar am prins curaj să încerc să mai scriu și în viitor. Persoanele din jurul meu m-au susținut și m-au criticat acolo unde a fost cazul, lucru care nu poate decât să mă bucure.

Ce intenții aveți pe viitor?

Mă simt bine în pielea mea și sunt încrezător legat de viitor, sunt încă Tânăr, iar perspectivele nu arată râu în acest domeniu; ce va urma, bănuiesc că vom afla cu toții în următorii ani. Momentan, am în studiu de proiect o două carte pe care urmează să încep să o scriu, nu știu exact cât va dura, dar știu că va apărea până la urmă. Voi rămâne tot la romane polițiste. Vreau să prind puțină experiență pe acest gen înainte de a începe diversificarea. În următorii ani, mi-ădor să pot scrie că mai bine, nu neapărat mult, pentru a putea observa evoluția în acest domeniu care este nou pentru mine și în care mi-ar plăcea să-mi pun amprenta. Beletristica este un domeniu frumos, entuziasmant, rămâne de văzut căt de mult voi putea aprofunda în această parte.

„ DESPRE FILMUL ROMÂNESC DE AZI

STD. SG. ALIN MOCANU

Mărturisesc de la început că am mari lacune în ceea ce privește filmul internațional. Pentru mine, festivalul de la Cannes dă impresia unei tendințe de ușor kitsch, lumina reflectoarelor și defilarea vedetelor prin față camerei fiind în percepția mea un soi de prost gust la nivel înalt. Delec atrăgător. Sunt strâin de zecile de ore de transmisie a premiilor Oscar, Globul de Aur, Berlin sau Bafta. Considerând-mă incult pe ramura filmului global, nevăzând „Avatar”, „Fast & Furious”, „Star Wars” sau alte realizări notabile ale industriei cinematografice din lume, îmi găsesc refugiu în filme românești nou apărute.

Odată cu „Poziția copilului”, „De ce eu?” sau „Aferim”, am început să urmăresc filmele românești recente, treând treptă prin „Două lozuri”, „Sieranevada”, „Octav”, „Moartea domnului Lăzărescu”, „Un pas în urma serafimilor”, „Să nu ucizi”, „România neîmblânzită”, „Morometii 2”, „Fals tratat de măntuire a sufletului”, „Maria, Regina României” sau „Berliner”, observ că vară anului 2021 a adus în fața spectatorilor cinefilii două mari realizări românești: „Intregalde”, în regia lui Radu Muntean, și „Tata mută munții”, regizat de Daniel Sandu. Fără să stau pe gânduri, am luat trenul spre Iași și am mers la premiera filmului „Intregalde”, proiecție specială în prezența regizorului, în spațiul amenajat din Piața Unirii. Sceptic la început, am plecat spre casă cu impresia de a fi văzut cel mai bun film românesc al ultimilor ani.

In drum spre casă, răsfoind conținutul de pe Facebook, îmi atrage atenția o postare a redactorului șef de la „Observatorul Militar”, istoricul militar Florin Sperlea, scriind: „Intregalde” e un eșec cinematografic al lui Radu Muntean. Un film plăcitor, incoherent, salvat par alocuri de un bătrânel necunoscut (Sabin Luca), actor care face un soi de spectacol. Bun Alex Bogdan, că el e bun oriunde. „Tata mută munții”, al lui Daniel Sandu, e o capodoperă pe lângă „Intregalde”. Scenariu incisiv (tot Daniel Sandu), coerent, sunet impecabil, dramă, muzică potrivită, efecte speciale, actorii atent aleși, totul e la locul său. E un film pe care Daniel Sandu îl poate livra în orice colț de lume, ca o poveste universală [...] Așadar, alegeți „Tata mută munții”, fugiti de „Intregalde”. Dacă jineți la banii vostru!(sic!)

Am rămas surprins de modul în care „Intregalde” era criticat vehement, neînțelegând motivul sau erorile pe care acest film le denotă. Nu mi-am propus să le caut, dar mi-am fixat obiectivul de a vedea cealaltă noutate a verii.

Spre norocul meu, în câteva zile caravana SFR (Serile Filmului Românesc) proiecta „Tata mută munții” în oraș. Cu sete de a afla superioritatea comparației, am mers cu inima deschisă să văd cu ochii mei și să înțeleg aprecierea filmului secund.

INTR-ADEVĂR, AM FOST SURPRINS NU DE POVESTE ÎN SINE, CARE DEȘI E INSPIRATĂ DIN FAPTE REALE, E DESTUL DE PLICITICOASĂ, CI DE ATENȚIA CE A FOST ACORDATĂ DETALIILOR, ÎNCEPÂND DE LA SUNET ȘI PÂNĂ LA MODUL ÎN CARE ZĂPADA ESTE ÎNDEPĂRTATĂ DE SALVAMONȚIȘTI.

Am plecat acasă câștigat pe această parte, cu bucuria de a adăuga încă două lungmetraje românești în lista celor văzute.

Prințiv obiectiv, „Intregalde” este un film de care cinematografia românească are nevoie, semnificativ pentru filmele realizate în pandemie. Filmat în localitatea cu același nume, un sat izolat din Munții Apuseni, pelculă aduce în prim-plan discrepanță dintre generații și tendință greoaie de înțelegere dintre tineri și vârstnici. Filmul redă povestea a trei tineri originari din București, membri ai unui ONG, ce pleacă în acastă parte a țării cu scopul de a împărtă alimente pentru Crăciun familiilor din satul retras, în care accesul spre alimente necesare vieții este dificil. Mașina acestora rămâne împotmolită într-unul din drumurile neasfaltate din regiunea muntoasă, timp în care se întâlnesc cu un bătrân ce pretinde că merge la gater, unde îl aşteaptă ceilalți muncitori. Dorind să dea o mână de ajutor, le spune să-l însoțească spre gater și să chemă soferul, un anume domn Balăș, care îi poate scoate din noroi cu un tractor. Tinerii acceptă și aleg să-l urmeze pe localnic. Speranța faptelor bune stă în norocul de a-i găsi pe oamenii cu tractorul pentru a-i scoate și a-și continua misiunea.

FOTO: Sursă: CineMagia - www.cinemagia.ro

Povestea scoate la iveală aspecte dramatice pentru public. Se demonstrează că bătrânul era senil, Balăș murise în spital, iar gaterul era închis de anii buni și, implicit, nimenei nu îl aștepta acolo. Pe lângă asta, timerii sunt nevoiți să se adaptească în mașină până la trecerea nopții, acțiunea devenind o dezbatere între altruism și nepăsare, hotărând, în cele din urmă să nu lase bătrânu în frigul de la gater, salvându-l astfel, în ciuda opozitiei acestuia, de la o moarte cruntă cauzată de ger. Regizorul Radu Muntean reușește cu succes să evidențieze viața sinceră a oamenilor fără ajutor din zonele rurale ale țării, personal considerând „Intregalde” cel mai bun film românesc al ultimilor ani. De cealaltă parte, „Tata mută munții” prezintă povestea, inspirată din fapte reale, a unui general în rezervă, al cărui fiu este dat dispărut în Munții Bucegi. Încărcat de tensiune și cu o acțiune energetică, filmul te ține atent pe toată durata lui. Este pusă în evidență reacția promptă a salvamontiștilor și eforturile disperate ale acestora de a-i găsi, în ciuda nopții sau a vremii nefavorabile. Cu toate acestea, personajul principal își pierde încrederea în autoritate și își face o proprie rețea de căutare, reușind să găsească locul în care fiul său s-a adăpostit. Mergând la fața locului, la baza unui versant, telefonul fiului său este localizat la cățiva metri sub zăpadă.

Treptat, personajele renunță la a-l mai căuta, și după zile bune nimeni nu îl dă de urmă. Scena finală a filmului surprinde pe general, abandonat de toți, săpând la nesfârșit în zăpada adâncă. „Tata mută munții” este un film despre speranță și non-renunțare, despre incredere în autoritate și în același timp în forțele proprii.

În final, consider că cinematografia românească a avut de câștigat în această vară, aceste două apariții acoperând goluri semnificative din industria noastră cinematografică. Nu pot să nu evidențiez talentul timerilor actori, rămânând cu o impresie deosebită, atât după ce am văzut „Intregalde”, cât și după „Tata mută munții”. Nu ne rămâne decât să continuăm să savurăm filmul românesc, cu încredere că mereu este loc de mai bine.

SĂ AVEM NĂDEJDEA CĂ VOM REDESCOPERI CALITATEA ROMÂNEASCĂ AUTOHTONĂ, FĂRĂ A-I TREZI PE DACII LIBERI DIN NOI.

DURERE DIN DAMASC

Sunt prizonier între clădiri vaste,
Cu râni adânci pingălite pe coaste,
Haine soioase atârnă pe silueta imundă
Să nori de colb respirația o îmfundă.

Adieri hamise ale unor speranțe uitate,
Zile însângerate și nopti de fiori te îneacă
Aduse în Damasc de hegemonii gloate
Dureri până-n măduvă ușor te seacă.

Și-au venit ca o furtună, să rămână aici stăpâni
Cu inimi de rocă și înfățișare de păgâni,
Lăsând dările de sânge ca falemu din pocale,
Tineri fără părinți,
Mame fără prunci și suflete goale.

Mâinile mi-s îngreunate, palmele prăfuite,
Ochii-mi curg în șiroaie, buzele-s spălăcite.
În zăpușeala de afară, îngenuncheat transpir,
Cu o ultimă suflare:
Damasc te-ai transformat în cimitir!

STD. SG. DARIUS ZAMFIRA

INDEPENDENT

Sunt un copil?
Încep să fiu adult?
Nici eu nu știu ce vreau, ce sunt,
Am uitat cum de părinți s-ascult
Ș-am început faptele să le ascund.

Greșeli mai mici, mai mari
Responsabil sunt de mii de fapte,
Războiile între sentimente reci și tari
Și mi le asum acum pe toate.

Așteptându-i părintelui cuvântul,
Să mă certe, greșelele să-mi ierte.
Iar de păcate spovedindu-mă pământul,
Lasându-mă să mă îngrop în gândurile-mi incerte.

Am plecat, de casă m-am înstrăinat
Și pe multe căi greșite ușor am apucat.
De prieteni și familie, cu greu, dar am uitat
Și sufletul în mâini haine repede l-am aruncat.

Voiam independent să mă fac,
Să plec, lăsându-mi părinții cu dorul
Și din cuibul lor nerabdător să scap,
Să le rămână gândul că le-a plecat odorul.

STD. CAP. CĂȚALINA SOLTAN

RĂUTATE...

Din colțu-mi-ntunecat al minții
Rugare-am dat către toți sfintii
Să te întorci și rău să-ți pară
Că ai lăsat totul să piară.

Să fi văzut în mine vise liniștite,
Vindecare să-ji fi fost, iubite,
Să, răvnind la măngâierea-mi fină,
Să ne iubim cu patos, fără vină.

Să vii, voind c-a mea privire
Izvor rămână de iubire.
Dar tu nu vrei, ești rece, ești absent
Cu-atăt mai mult, indiferent.

Mi-e dor, mi-e rău, mi-e frică,
Sint doar frig!
Oh, ce n-ăș da să mă întore în timp
Și-n ziua în care tu m-ai vrut,
Să nu-ți dau șansa primului sărut!

De-acum aștept ..., tu ești departe
Și sufletu-mi supui la moarte:
Durere, regret, frustrări și vină,
Fiindcă mă vezi ca pe-o străină.

STD. TEODORA CUREA

O CLIPĂ

Am colindat din loc în loc
Din răsărit în asfințit
Dar am o clipă de noroc
Ca în sfârșit eu te-am găsit.

Deși-s un simplu marină
Doar un muncitor sub stele
Pentru tine sunt cel care
Inima și-o duce-n vele.

Ești delicată ca o floare
Răsărită lângă mare
Mă dezbraci pe îndelete
De amănunte și secrete.

STD. CAP. IONUȚ RĂDULICEA

Cultură

ACCIDENTUL, DE MIHAIL SEBASTIAN

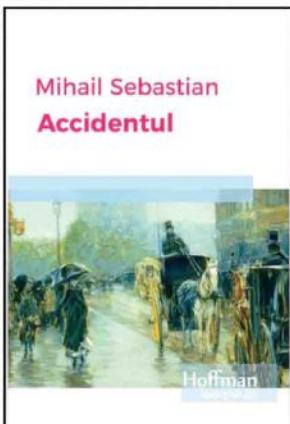
recenzie

Mihail Sebastian (Iosif Hechter) este adesea considerat autorul ghinionist al Interbelicului. Și pe bună dreptate, etnic evreu într-o perioadă în care antisemitismul românesc se prezenta mai mult ca o regulă, decât o excepție, el se găsește abandonat de cercul său de apropiati (Nae Ionescu, Mircea Eliade), urmând ca, în cele din urmă, aceștia să devină figuri reprezentative ale mișcărilor naționaliste ale vremii, și chiar critici ai lui. Cărțile sale reflectă adesea trăirile deprimante din viață sa amoroasă cu Leny Caler (transpusă ca Ann în „Accidentul”). Ghinionul autorului se abate și asupra operei sale, când, aflat în vacanță în Franța, acesta pierde manuscrisul și este nevoit să îl rescrie din amintiri.

Exact cum ne sugerează încă de la început, romanul începe cu accidentul Norei, profesoră de franceză, care se împiedică la ieșirea ei grăbită din tramvai. Este apoi ajutată, din politețe, de un străin îngândurat. Prin absența sa, Nora îl consideră ciudat și needucat, dar ajunși la apartamentul acesteia, atmosfera dintre cei doi devine jovială. Paul, tulburat de amintirea Annei, și cu speranța de a o întâlni întâmplător, o părăsește pe Nora. Din neglijență acesta își lasă actele în apartamentul femeii.

Întors acasă la finalul nopții, Paul observă că lumina din apartamentul său este aprinsă își nutrește o ultimă speranță că o va găsi acolo pe Ann. Este întâmpinat însă de imaginea Norei citind una din cărțile sale într-un fotoliu.

STD. SG. ANDREI BODNARIU

După ce petrec noaptea împreună și în urma unei întâlniri ulterioare, Paul se lasă convins să ia parte la o vacanță spontană la munte, deși atitudinea sa cu privire la relațiile dintre ei rămâne, în mare parte, neschimbată.

La Brașov, ca urmare a aventurilor petrecute împreună, își recapătă treptat curajul și dorința de viață. Finalul cărții constituie un ultim test, unde Paul se regăsește pus față în față cu Ann și insistențele acesteia.

O lectură ușoară și realistă, dar ușor naivă pe alocuri, specificul perioadei și autorilor interbelici. Personal, consider „Accidentul” un roman care surprinde mai degrabă prin simplicitatea sa, descrierile sale detaliate și ușurință cu care permite cititorului să empatizeze cu personajele. O recomand cititorilor de clasică sau de lecturi romantice, alături de alte opere de la Mihail Sebastian precum „Orașul cu salcâmi” sau „De două mii de ani”.

DESEN REALIZAT DE STD. CLARA LITU

Cultură. Desen

DESEN REALIZAT DE STD. CAP. CĂTĂLIN DAN

COLECTIV REDACȚIONAL

Redactor-șef:
STD. SG. ALIN MOCANU

Redactori:
STD. PLT. ADJ. ANA CRISTINA GEICĂ
STD. SG. MAJ. CRISTINA COSTEA
STD. SG. SORINA ANTOCHE
STD. SG. ANASTASIA SCRIPCARIU
STD. SG. DARIUS ZAMFIRA
STD. CAP. LEONTE RADU
STD. CAP. IONUȚ RĂDULICEA
STD. CAP. CĂTĂLINA SOLTAN
STD. DENISIA AMATEESEI
STD. TEODORA CUREA
STD. LIA PASCARU
STD. MARIA POSTOLACHI

Colaboratori:
ASP. SORINA BĂCANU
ASP. SABIN LAZĂR
ASP. GEORGE MOȘOIU
ASP. TEODOR PATRICHI
STD. PLT. MAJ. AURELIAN DASCĂLU
STD. SG. VLAD ABICULESEI
STD. SG. ANDREI BODNARIU
STD. SG. VALENTIN DAN
DAN APOSTOL
DIANA BACIU
ALEX IULIAN ONOFREI

Coordonatori:
LT. ADINA BOCAI
LECT. UNIV. DR. LAURA CIZER

Corectură:
LECT. UNIV. DR. RALUCA APOSTOL MATEŞ

Editare și Tehnoredactare:
STD. SG. CONSTANTIN BOERESCU

Desen:
STD. CAP. CĂTĂLIN DAN
STD. CLARA LIȚU

Foto:
STD. SG. ANDREI BODNARIU
STD. MARIA ENACHE

Tipografie:
TIPOGRAFIA ACADEMIEI NAVALE
„MIRCEA CEL BĂTRÂN”

ISSN 1842-5798

© ORIZONTURI MARINE 2021

